

OBSAH

100 let organizovaného chovu poštovních holubů v ČR	Ing. Václav Kasal
Časopisy – 100 let chovatelství PH	Mgr. Jiří Albrecht
Propozice celostátních soutěží 2022	redakce
Využívání vdovské metody	Miroslav Uherek
Zdraví dýchacích cest	MVDr. Polášek Michael ...
Úplně jinak jako dřív	Gert-Jan Beutel
Pavel Bořuta – první tři holubi v kat. B „Okregu Opole“	Milan Heglas ml.
Ing. Ladislav Vojtěšek – 90 let	Martin Jurásek
10 příkázání 90ti leté „legendy“	Ad Scherlaeckens
Holubáři před 100 lety	redakce
Po stopách ztracených holubů	Roman Randják
Zákon č. 2/1923 o poštovních holubech	Redakce
Blahopřání	

100 let organizace chovatelů poštovních holubů

Obr 1

100 let organizovaného chovu poštovních holubů v ČR

Ještě před založením svazu vzniklo v českých zemích několik regionálních spolků specializovaných na chov holubů. Na konci 19. století byla v Praze na Starém Městě založena „Stolní společnost pražských holubářů“. Později, 11. ledna 1903, byl v hostinci U Fišerů založen „První sportovní holubářský klub v Praze a okolí“, který se zapsal do historie uspořádáním první specializované výstavy holubů. Klub sdružoval chovatele všech plemen holubů, tedy i poštovních. Zakládajících členů nebylo mnoho a jejich mottem se stala věta, kterou pronesl na ustavující schůzi chovatel Karel Prošek : „Jednu ruku k srdci a druhou do kapsy“, čímž chtěl vyjádřit, že se jedná o krásnou, ale velmi nákladnou zábavu. Na přelomu 19. a 20. století dochází zásluhou klubu k nárůstu popularity chovu poštovních holubů. Mezi nejvýznamnější propagátory patřil Karel Kőcher, který v roce 1905 v místním tisku uveřejnil výzvu tohoto znění:

Všem pěstitelům poštovních holubů v Praze a okolí!

Obliba poštovních holubů rok co rok stále stoupá a pěstitelů jejich přibývá, jak lze posoudit ze zájmu, který se jeví při pořádaných výstavách, chceme proto, aby po příkladu sousedních zemí byl založen i v Čechách „klub pěstitelů poštovních holubů“. Klub tento by měl za účel starat se o povznesení i rozšíření chovu poštovních holubů, dále o pořádání a zúčastnění se výstav poštovních holubů, jakož i společné vypouštění a pořádání závodů v letu. Z této příčiny se žádá každý pěstitel poštovních holubů, aby svůj souhlas se založením klubu tohoto zaslal do 24. 4. t.r. níže podepsanému. Další zprávy a sdělení o klubu uveřejněny budou v odborných listech, po případě svolala by se schůze všech interesantů, kdeže by bylo vše vysvětleno.

Za pěstitele poštovních holubů Karel Kőcher

Teprve v roce 1908 klub rozšířil působnost na celé české království, což se odrazilo i v novém názvu: „Klub pěstitelů holubů v království Českém“. Předsedou klubu byl zvolen L. Zelinka. Z iniciativy Jana Kubína z Kosíř bylo rozhodnuto kroužkovat holuby klubovými kroužky. Na kroužku byla uvedena značka CK, rok, série, číslo, římská číslice značící velikosti kroužku a znak, kterým byl kohout fénix

Karel Kőcher

První spolek chovatelů poštovních holubů.

První český samostatný spolek chovatelů poštovních holubů byl založen 15. února 1911 v pražské restauraci „Na Košíku“, jmenoval se „Spolek pěstitelů poštovních holubů v království Českém“. Heslo nového spolku bylo jednoduché: „Za poštovním holubem“. Starostou nového spolku byl za dosavadní nevšední zásluhy jmenován obchodník Karel Kőcher, jeho náměstkem se stal cukrář Josef Čepička, v širším vedení spolku se dále objevili obchodníci, správci domu, vrátný v bance,

majitel uměleckého klempířství nebo zřízenec státních drah. Na počátku své činnosti v roce 1911 spolek evidoval 22 chovatelů a 1279 holubů

První český spolek pěstitelů poštovních holubů v republice Československé na své valné hromadě dne 22. ledna 1922 za řízení Karla Köchra, dal podnět k utvoření svazu a k vydávání časopisu. Dále byl projednán návrh zákona o poštovních holubech od MNO, na kterém spolupracoval také Karel Köcher.

Vlastnímu vytvoření svazu předcházely přípravné schůzky za účasti chovatelů poštovních holubů Köchra, Kubína, Pospíšila, Šťastného aj. a zástupců MNO, a to hlavně pplk. Pražáka. Prvními spolky u zrodu svazu byly:

Spolek pro Velkou Prahu

Spolek v Parníku u České Třebové

Spolek v Pardubicích

Spolek pro Český západ v Plzni

Svaz spolků pěstitelů poštovních holubů v republice Československé zahájil svoji činnost 22. září 1922.

Do prvního výboru svazu pěstitelů poštovních holubů se sídlem v Praze byli zvoleni:

předseda Karel Köcher, obchodník Praha I., ul. Týnská 631

místopředseda Václav Hon, Pardubice

jednatel Otakar Šťastný, magistrátní úředník Kosíře „Cibulka“

pokladní Josef Vitouš, továrník Praha VII.

účetní dozorce A. Ženka a V. Hon

Členové výboru byli: A. Čihák, J. Minar, B. Tykvart, J. Hofman, Fr. Klepáč, náhradníci P. Janda, J. Tesař a A. Vávra.

Kroužky pro rok 1923 byly označeny ČS * 23 A 1....., Písmeno značí spolek přidělené dle toho, kdy přistoupil do Svazu. SPPH pro Velkou Prahu – A, SPPH v Parníku u České Třebové – B, SPPH v Pardubicích – C, SPPH pro Český západ v Plzni – D.

Dne 28.1.1923 obdržel Karel Köcher dopis od Josefa Hanáka s žádostí o sdělení podmínek pro vstup do Svazu. Přistoupily dva spolky, „Arno“ v Nymburce – E, Letec na Smíchově – F. Pan Kubín ze Spišské Nové Vsi žádá o sdělení podmínek pro vstup do Svazu. Ve Svatém Mikuláši a v okolí je pět chovatelů poštovních holubů. Dne 22.4.1923 byl ve Vrbici založen spolek pěstitelů poštovních holubů, předsedou je p. Chrapčiak, jednatelem J. Kubín.

Koncem roku 1923 bylo evidováno 22 spolků, v roce 1924 to bylo 47 spolků a v dubnu 1926 již 62. Činnost spolků se řídila dle Zákona ze dne 20. prosince 1923, č.2 Sb. o poštovních holubech a vládního nařízení z roku 1924. Informovanost členů byla zajišťována svazovým časopisem Poštovní holub, vydávaným od ledna 1923 do roku 1940. Za vydatné podpory Ministerstva obrany Československé republiky se rozvíjela činnost chovatelů poštovních holubů, a to jak po stránce organizační, závodní, tak i výstavní až do roku 1939

Svaz spolků pěstitelů poštovních holubů v republice Československé se v roce 1924 přejmenoval na: **Ústřední svaz spolků chovatelů poštovních holubů**

Ing. Václav Kasal

Časopisy – 100 let chovatelství PH

- 1922** Československý svaz spolků pěstitelů poštovních holubů se sídlem v Praze
Časopis **Poštovní holub**, vydáván od roku 1923 do roku 1940
- 1924** Ústřední Svaz spolků chovatelů poštovních holubů, nové pojmenování ze dne 21.1.1924,
dle zákona přeměna svazu /do pololetí 1940/

- 1940** Svaz pro chov holubů v Protektorátu Čechy a Morava /1940 – 1945/
Časopis pro chov holubů v Protektorátu Čechy a Morava
- 1945** Ústřední svaz chovatelů poštovních holubů /1945 – 1952/
Časopis **Poštovní holub, Poštovní holub výsledky**

1952 Svazarm, převodem jsme se dostali do SVAZARMU
Časopis Poštovní holubářství 1956 - 1961

1957 Československý svaz chovatelů drobného hospodářského zvířectva (ČSSCHDHZ)
Časopis **LETKA** - Neznám přesné údaje o době vydávání.
Časopis **Poštovní holubářství 1965 - 1968**

1969 Český svaz chovatelů drobného zvířectva (ČSCHDZ)
Časopis **Informační zpravodaj pro členy ČSCHDZ 1973**
Časopis **Informační zpravodaj chovatelů poštovních holubů 1974 - 1999**

- 1980** Český svaz chovatelů (ČSCH)
2000 Časopis **Poštovní holub**, informační zpravodaj chovatelů poštovních holubů
 Vydává: ČSCH ústřední odborná komise chovatelů poštovních holubů
2004 Českomoravský svaz chovatelů poštovních holubů /2004 - dosud/
 Časopis **Poštovní holub**, informační zpravodaj chovatelů poštovních holubů

1922 začíná vycházet časopis. Je to 100 let. Republika se vyvíjela také.

Rakousko - Uhersko

1918	1. republika	28.10.1918 – 31.9.1938
1938	2. republika	1.10.1938 – 14.3.1939
1939	Protektorát Čechy a Morava + 1. Republika Slovenská /v časopisu Poštovní holub se používalo Česko – Slovensko/	
1945	3. republika	8.-9.5.1945 – 25.2.1948
1948	ČSR	26.2.1948 – 11.6.1960 deklarována jako lidově-demokratická
1960	ČSSR	11.7.1960 – 28.3.1990
1990	ČSFR	29.3.1990 – 31.3.1992 název se pak vyvíjel kvůli písmenku S a jeho významu
1990	Česko – slovenská federativní republika	29.3. – 22.4.1990
1990	Česká a Slovenská federativní republika	23.4.1990 – 31.12.1992
1993	CZ a SK od 1.1.1993	

Mgr. Jiří Albrecht

Propozice celostátních soutěží 2022

1. Technická ustanovení

Do výkonnostních soutěží na celostátní a zemské úrovni se započítávají pouze oficiální závody pořádané OS a zemskými spolky. Pro účastníky je podmínkou členství v ČMS CHPH a chovatelské zařízení na území České republiky.

1.1. Do celostátních a zemských výkonnostních soutěží se chovateli započítávají pouze výkony holubů dosažené pod jeho jménem či názvem holubníku. V nadoblastních soutěžích družstev smí chovatel soutěžit pouze na základě výsledků z vlastní OS. U víceletých soutěží se výkony předchozích let započítávají jménu či názvu holubníku, pod nímž holub bodoval v poslední sezóně.

1.2. Oficiální závody hlavní sezóny začínají poslední víkend v dubnu, končí 30. září a lze je, za předpokladu splnění ostatních podmínek, započítávat pro soutěže jednotlivců v níže uvedených třídách. Oficiální závody sezóny holoubat končí 30. září a lze je započítávat do výkonnostních soutěží na celostátní a zemské úrovni. V mimořádném případě může ŘV zemského spolku povolit přesun plánovaného závodu za tento termín.

Třídy jsou:

- a) otevřená - závod holubů bez rozdílu stáří a pohlaví, bez holoubat
- b) holubice - odvozené vyhodnocení závodu pro holubice bez rozdílu stáří, bez holoubat
- c) roční - odvozené vyhodnocení závodu pro roční holuby bez rozdílu pohlaví
- d) holoubata - závod holoubat bez rozdílu pohlaví

1.3. Ve výkonnostních soutěžích na celostátní a zemské úrovni se vyhodnocuje 20 % holubů nasazených v oficiálním závodě.

1.4. Holubi pro mistrovské družstvo chovatele začínají vždy prvním řádkem první stránky zasazovacího listu. Chovatel může mít jen jedno soutěžní družstvo. V jednom týdnu smí OS pořádat maximálně dva závody. Počet mistrovských holubů v závodě maximálně 30, na jeden týden (po- ne) 40.

1.5. Délkový rozsah závodu podle typu soutěže stanovuje:

- a) skutečná vzdálenost na holubník
- b) střední vzdálenost závodu v rámci OS (vážený aritmetický průměr = součet vzdáleností všech účastníků závodu dělený jejich počtem)

1.6. Pro vyhodnocování celostátních a zemských výkonnostních soutěží lze použít pouze následující kritéria:

- a) Koeficienty. Všechny koeficienty se počítají na tři desetinná místa a zaokrouhlují na dvě. Vzestupně resp. sestupně seřazené součty koeficientů započítávaných závodů mohou určovat buď přímo pořadí soutěže, nebo rozhodovat u shodného umístění v soutěžích vyhodnocovaných podle zcela jiných měřítek.
- b) přímé přiřazování bodů k umístění holuba ve dvouprocentním odstupňování s ohledem na střední vzdálenost závodu, například:

do 400 km	do 600 km	do 800 km	nad 800 km
40/2	60/3	80/4	100/5

- c) prostý součet vzdáleností na holubník u započítávaných závodů

1.7. OS může mít pouze jeden závodní plán s vyznačením všech oficiálních závodů a soutěží, který musí být schválen konferencí OS. Oficiální závody musí splňovat podmínku Závodního řádu uvedenou v §1, bodu 1). Závodní plán OS s vyznačením všech termínů, vzdáleností a soutěží musí být zaslán do 31.3. na adresu Prezidia ČMS a výcvikářů ČS CHPH a MSS CHPH. Změny ve schváleném závodním plánu musí být podloženy rozhodnutím konference OS před zahájením závodní sezóny, v souladu s § 18 Stanov svazu. Ve výjimečných případech změny

vypouštěcího místa během závodní sezóny (havárie a klimatické vlivy) schvaluje započtení závodu do nadoblastních soutěží ŘV nebo Prezídium dle bodu 2.5 propozic.

2. Vyřazení ze soutěží

2.1. Z výsledků celostátních a zemských výkonnostních soutěží se pro ztrátu důvěry ve výkony jimi dosažené vyřazují všichni holubi:

- a) chovatele, jemuž bylo prokázáno porušení ZŘ s následným postihem podle § 3 DŘ odst. 1 bod c a následující.
- b) chovatelů OS CHPH, které nerespektovalo v sezóně metodické pokyny o kontrolní činnosti, uplatňování ZŘ, vydané zemským spolkem CHPH, provádí nedůsledně disciplinární řízení dle § 20 ZŘ, nebo přestupky proti regulérnosti omlouvá a zatajuje.

2.2. Zjistí-li se skutečnosti uvedené pod bodem 2.1 teprve po oficiálním vyhodnocení je změna výsledků oznámena dodatečně a sankce se přenáší do následujícího roku.

2.3. Použije-li OS nesprávný výpočetní postup či zašle chybné údaje číselných hodnot pro seřazování výkonnostních soutěží, nejsou její holubi nebo chovatelé do soutěže zařazeni. Zjistí-li se tato skutečnost dodatečně, zveřejní pořadatel soutěže opravu v IZ a vysloví OS napomenutí. Za zaslání dokladů pro výpočet výkonnostních soutěží jsou odpovědná pouze jednotlivá OS CHPH. Případnou reklamaci výsledků výkonnostních soutěží může chovatel uplatnit prostřednictvím OS do 14 dnů po jejich vydání na webové stránce Svazu. Na pozdější reklamáce nebude brán ohled a OS bude vysloveno napomenutí.

2.4. Nedodrží-li OS termín zaslání závodního plánu do 31.3. s vyznačením soutěží a termín dokladování výkonů do 10.10. výcvikářům zemských spolků, nebudou holubi nebo chovatelé OS do soutěží zařazeni.

2.5. Právo konečného rozhodnutí má na úrovni celostátních soutěží Prezídium ČMS CHPH a na úrovni zemské řídicí výbor ČS CHPH nebo MSS CHPH.

Přehled oficiálních výkonnostních soutěží

3. Soutěže celostátní

Závod označený v závodním plánu pro MKT, MST a MDT lze započítat jen do jedné kategorie.

3.1. Celostátní mistrovství krátkých tratí (MKT)

- a) jednorocní soutěž všech chovatelů ČMS CHPH
- b) minimální účast 20 chovatelů a 150 holubů
- c) výsledky ze třídy otevřené
- d) započítávají se 3 závody z 5ti závodů předem označených v závodním plánu OS
- e) vzdálenost na holubník chovatele 100-400 km (+-5%)
- f) soutěžní družstvo 5/3
- a) vítězí chovatel s nejvyšším počtem umístěných mistrů – max. 9 – při rovnosti počtu mistrů rozhoduje nižší součet koeficientů Kf všech mistrů. Výpočet koeficientu se provede dle Olympijské kategorie A

3.2. Celostátní mistrovství středních tratí (MST)

- a) jednorocní soutěž všech chovatelů ČMS CHPH
- b) minimální účast 20 chovatelů a 150 holubů
- c) výsledky ze třídy otevřené
- d) započítávají se 3 závody z 5ti závodů předem označených v závodním plánu OS
- e) vzdálenost na holubník chovatele 300-600 km (+-5%)
- f) soutěžní družstvo 5/3
- b) vítězí chovatel s nejvyšším počtem umístěných mistrů – max. 9 – při rovnosti počtu mistrů rozhoduje nižší součet koeficientů Kf všech mistrů. Výpočet koeficientu se provede dle Olympijské kategorie B

3.3. Celostátní mistrovství dlouhých tratí (MDT)

- c) jednoroční soutěž všech chovatelů ČMS CHPH
- d) minimální účast 20 chovatelů a 150 holubů
- e) výsledky ze třídy otevřené
- f) započítávají se 3 závody z 5ti závodů předem označených v závodním plánu OS
- g) vzdálenost na holubník chovatele nad 500 km (+-5%), minimálně jeden nad 600 km
- h) soutěžní družstvo 5/3
- i) vítězí chovatel s nejvyšším počtem umístěných mistrů – max. 9 – při rovnosti počtu mistrů rozhoduje nižší součet koeficientů Kf všech mistrů. Výpočet koeficientu se provede dle Olympijské kategorie C a E dle vzdálenosti závodu

3.4. Generální mistrovství ČR (GM)

- a) jednoroční soutěž všech chovatelů ČMS CHPH
- b) minimální účast dle MKT, MST a MDT
- c) výsledky ze třídy otevřené
- d) započítávají se 3 závody MKT, 3 závody MST a 3 závody započtené v MDT
- e) Jeden závod lze započítat jen do jedné kategorie.
- f) vítězí chovatel s nejvyšším počtem umístěných mistrů – max. 27 - při rovnosti rozhoduje nižší součet koeficientů Kf všech mistrů.

3.5. Mistrovství ročních holubů (MRH)

- a) Jednoroční soutěž chovatelů.
- b) Výsledky ze třídy otevřené
- c) Započítává se součet koeficientů 3 nejlepších holubů olymp. kategorie G
- d) Při rovnosti počtu započítaných holubů rozhoduje nižší součet koeficientů Kf.

3.6. Mistrovství holoubat (MH)

- a) Jednoroční soutěž chovatelů.
- b) Výsledky ze třídy holoubat.
- c) Započítává se součet koeficientů 5 nejlepších holoubat olymp. kategorie F
- d) Při rovnosti počtu započítaných holubů rozhoduje nejnižší součet koeficientů Kf.

3.7. Soutěž mladých chovatelů

- a) Samostatně závodící chovatel, který dosáhl v dané sezóně věk 10 - 25 let a byl do 31.3. nahlášen výcvikáři zemského spolku
- b) Soutěž holoubat
- c) Výsledky ze třídy holoubat
- d) Započítává se součet 3 koeficientů 3 nejlepších holoubat .
- e) Vítězí chovatel s nevyšším počtem umístění, při rovnosti rozhoduje nižší součet koeficientů Kf.

3.8. Super ESO (SE)

- a) Jednoroční soutěž holubů bez rozdílu pohlaví.
- b) Minimální účast 20 chovatelů a 150 holubů
- c) 10 nejlepších závodů z výsledků ve třídě otevřené, se součtem vzdáleností minimálně 3000 km.
- d) Vítězí holub s nejnižším koef. Kf z 10ti započtených závodů

3.9. ESO holubic (ESO HE)

- a) Jednoroční soutěž holubic bez rozdílu stáří
- b) Minimální účast 20 chovatelů a 150 nasazených holubů
- c) Započítává se 6 nejlepších závodů z výsledků ve třídě otevřené.
- d) Vítězí holubice s nejnižším součtem koeficientů Kf

3.10. Eso časopisu „Poštovní holub“

- Jedná se o jednoroční soutěž dvouletých a starších holubů bez rozdílu pohlaví.
- Do soutěže se započítávají - 2 závody od 200 do 400 km na holubník chovatele
2 závody nad 600 km na holubník chovatele
- Vítězí holub s nejvyšším součtem koeficientů Eso ze započtených tratí ve třídě otevřená, v konkurenci nejnižších platných výsledků vydávaných v OS. Při shodnosti rozhoduje vyšší součet km.

3.11. Olympijské kategorie

- Dvouletá soutěž holubů jednotlivců bez rozdílu pohlaví (A, B, C, D, E) a jednoletá pro kategorie F (holoubata), G (roční), H a I.
- Výsledky pouze ze třídy otevřená a holoubata.

Kategorie	Km	počet závodů	nasazených holubů	účastníků závodu	minimum km	procenta
A	100-400 *	10	150	20	1500	1:5
B	300-600 *	8	150	20	2800	1:5
C	nad 500 *	6	150	20	3300	1:5
D	100-400 *	3 – 5	150	20	3500	1:5
	300-600 *	2 – 6	150	20		
	nad 500 *	1 – 3	150	20		
		11				
E	nad 700	4	150	20	2800	1:5
Jednoletá soutěž						
F	nad 100 *	3	150	20	300	1:5
G	nad 100 *	5	150	20	500	1:5
H	nad 300 *	6	150	20	1800	1:5
I	nad 500 *	3	150	20	1800	1:5

*) +/- 5%

3.12. Výpočet koeficientu:

Sportovní kategorie

A + B + C + D + F + G + H + I + SE + ESO He

$$\frac{\text{umístění} \times 1000}{\text{počet nasazených holubů (max. 5000)}}$$

E

$$\frac{\text{umístění} \times 1000}{\text{počet nasazených holubů (bez limitu)}}$$

Výsledný koeficient bude zaokrouhlen na dvě desetinná místa.

Pro výpočet soutěží kategorie Výkon a Standard lze použít všechny třídy (otevřená, holubice, roční, holoubata) při splnění podmínky 150 nasazených holubů a 20 zúčastněných chovatelů.

Schváleno Konferencí svazu dne 26.3.2022

Redakce IZ Poštovní holub

Využívání vdovské metody.

Vážení čtenáři byli jsme požádáni vydavatelem časopisu „HOLUBÁRSKÁ REVUE“ p. Ing. Horrem o příspěvek do jím připravované obsáhlé knihy, která mapuje od A až po Z, vše co je spojeno s chovem poštovních holubů. Věřím, že se tato problematika bude hodit i do našeho časopisu. Nedílnou součástí a dovolím si tvrdit že velkou drogou, jsou pro nás chovatele „závody“ na všechny vzdálenosti od 100 do více jak 1000 km.

Náš příspěvek bude pojednání o vdovském způsobu závodění s poštovními holuby na našem holubníku, tak jak jej provádíme v praxi. Nežli se dostanu k samotnému popisu chci podotknout že není jen jedna cesta, která vede k zaručenému úspěchu. Těch cest je tolik, kolik je chovatelů neboť každý jeden z nás máme jiné časové možnosti, prostředí ve, kterém holubaříme a je nutné vše přizpůsobit ke svým možnostem a zvolit si Tu svou vlastní cestičku.

Známe několik způsobů vdovských metod, klasické, totální a v posledních letech se začíná na holubnicích praktikovat „obrácené vdovství“ (závodí holubice a holub zůstane doma). Všechny tyto způsoby mají jeden společný cíl, motivovat co k nejpřímějšímu a tudíž k nejrychlejšímu návratu ke svému partnerovi, který jej očekává ve svém hnízdečku.

K chovu poštovních holubů jsem se vrátil za několik let po návratu z vojny a ukončení aktivní sportovní činnosti v místním fotbalovém klubu v roce 1986. V tu dobu bratr Zdeněk přinesl na holubník celou líheň holoubat po vdovcích od Dr. Josefa Arnošta po skončení závodní sezony.

Pomalu jsem se seznamoval opět s chovem a závody, nezkušenost vedla k mnoha ztrátám holubů. Rok po roku se výsledky pomalu vylepšovali. V tomto období bylo jen málo chovatelů, kteří závodili na vdovství. Jedním s tohoto mála byl právě pan Dr. Arnošt Josef, který vdovství praktikoval již desítky let. Na našem holubníku v tu dobu bylo převážně osazenstvo původem Arnošt a tak přišlo rozhodnutí vyzkoušet taktéž vdovství. Psal se rok 1990, závodní sezona byla již minulostí a začala příprava na sezonu roku 1991. V zimním čase se čerpali první poznatky a zkušenosti u chovatelů, kteří na vdovství závodili především p. Dr. Arnošt, dále pak p. MVDr. Raclavský a p. Šoustek P.

Všichni jmenovaní dosahovali výborných výsledků, tak jsem se zajímal o zařízení, jaké mají budníky, jakým způsobem s holuby a holubicemi pracují před nasazením, taky po doletu. Těch otázek bylo spousta. Zajímavým poznatkem pak po skončení závodů v roce 1991 byl výrazný posun v pořadí nahoru a skutečnost že velký podíl na tomto posunu měli potomci holubů původem od Dr.

Arnošta. Dodnes jsem toho názoru že jejich předci byli několik generací selektováni na základě výsledků při použití vdovství na holubníku p. Dr. Arnošta a měli to v sobě již zakódované.

Tak jsem vlastně od roku 1991 již metodu klasického vdovství neopustil a na holubnicích bří. Uherků takto závodíme dodnes, kdy jsme v začátku závodní sezony r. 2021. Za těch třicet let jsme ušli po té naší cestičce velký kus, vyzkoušeli mnohé způsoby přípravy před nasazením, udělali spoustu chyb a snad jen jedno jediné lze říct že je jisté „holoubka jež se vrátí ze závodu má čekat partnerka plná energie, lesklá, napudrovaná a radostně se kolem něj točit“ tak živě, aby příště a příště spěchal domů. Nyní se již dostávám k popisu jak postupujeme na našem holubníku společně s bratrem Zdeňkem cca 15 let s drobnými úpravami, které nejsou ovšem zásadní změnou.

Za těch třicet let se v naší praxi vyzkoušelo mnohé a záleží na každém z nás jakou kdo má pozorovací schopnost, jak si všimneme drobných změn v chování holubů a dokážeme si toto vyhodnotit. Máme rčení že sezona nikdy v podstatě nekončí, po závodech holoubat již vybíráme na uvolněná místa po závodech starých, mladé samečky podle původu a typu do jednotlivých oddělení. Vždy zde umístíme dva až tři navíc, ten který je průbojnější jsi zabere volné místo, který zůstane na podlaze v koutě jde zkusit štěstí někdy do jiného oddělení, nebo pro příští rok zůstane na sedačce lichovní. Toto přiučování trvá cca 14 dnů kdy jsou zavřeni na odděleních spolu s původníma páry starších holubů.

Původní páry mají otevřen celý budník, uvolněné budníky pro mladé holoubky jsou ponechány jen na cca 7 cm úzkou sedačku, o takto úzkou plochu starší páry nemají zájem a tím pádem jsi mladí samečci tento prostor dříve osvojí. Poté následuje vypouštění na prolety, aby do zimy měl každý holoubek své místo. Tento postup považujeme za velmi důležitý, neboť při párování nám ušetří hodně nervů. Holubi mají své budníky a celkově je holubník v tomto období klidnější.

Dostáváme se k termínu párování. My jej volíme podle datumu začátku závodní sezony. Máme k dispozici dva holubníky, každý je otočen na jinou světovou stranu, tím pádem je i jinak

nastavována předpokládaná forma a využití v závodech. Pro tento účel využíváme dva způsoby přípravy pro pozdější klasické vdovství.

Na holubníku otočeném na jih praktikujeme suché vdovství a na holubníku otočeném na západ takzvané mokré. Datum párování na obou holubnicích je s pravidla mezi 15. až 20. únorem, to z toho důvodu, abychom mohli podsadit vajíčka z výborných závodníků z holubníku vedeného na sucho.

Postup na sucho – ode dne párování počítáme dle podmínek počasí cca 12 až 15 dnů na podnesení (stejně je postupováno i na druhém holubníku kde budou odchována holoubata), po nasednutí necháme páry sedět cca od 7 do max 10 dnů poté odstraníme holubice a na druhý den vajíčka, někteří samečci většinou mladí již nesedí a ty starší déle sedět nenecháme. Páry jsou rozděleny cca tři týdny. Podle termínu prvních nácviků jsou opět párování (v rozmezí 5.4. – 8.4.) podnášeni cca desátý den téměř jednotně celý holubník, nechají se sedět cca 8 dnů.

Způsob přechodu na vdovství v den nasazování na nácvik se po vystřídání odeberou holubice, večer se samečci nakošují z vajíček, poté se holubice vrátí na hnízdo, po doletu samečků s nácviku je holubice čekají na vajíčkách, po vystřídání se holubice opět odstraní, samečci sedí cca den až dva sami na vajíčkách, které se druhý den odstraní, po této proceduře již začíná pravidelné vypouštění na prolet.

Postup na mokro – zde jsou odchována holoubata, termín párování je stejný jak je výše popsáno, páry mají volný prolet, po vylíhnutí holoubat jsou páry pohromadě do stáří holoubat podle počasí (jak je v tomto období chladno) cca 17 dnů, hlídáme aby se holubice nepodnesly podruhé. V tuto dobu odstraníme holubice s přebývajícími holoubaty do tzv. školky, samečci mají na hnízdě jedno holoubě, jednou denně navečer jsou pouštěni na prolet až do prvních nácviků. Při návratu z druhého nácviku cca 24.4. najdou již na budníku své partnerky a tím je zpečetěn úplný přechod na vdovství.

Závodní sezona se nám pomalinku rozjíždí, vdovci již sedí na svých místech v jednotlivých odděleních. Prolet kolem holubníku mají ráno a večer, nejsou vypuštěni pouze v pondělí ráno po nedělním závodě a taky v sobotu neboť tento den jsou nasazováni na závod. První dva kratší závody nasazujeme pozdě večer, takže holuby bereme jen z budníku bez ukazování holubic. Třetí závod cca 300 km již košujeme v odpoledních hodinách a tím pádem jsou holubi déle v boxu při transportu.

Motivací pro tento závod je otevření zadní poloviny budníku a vložení hnízdní misky. Holoubci jdou ihned na misku, ve které se zafoukávají. Po 15 minutách jsou vkládáni do donáškových košů, pak jsou ponecháni nějakou dobu v zatemněné místnosti kde se uklidní. A jede se do zasazovacího střediska. Další den probíhá závod a na závodníky čeká v budníku jeho partnerka, po příletu jsou pak společně podle potřeby, u prvních závodů cca od jedné do dvou hodin. Takto se to prakticky po příletu ze závodu děje celou sezonu, jen čas kdy jsou páry pospolu se různí. Zde bych ještě zdůraznil, chovatel musí pozorně sledovat jak se holubi po příletu chovají a cca kolem devátého týdne nastává pokles zájmu a holubi se můžou chovat jinak. Nastává čas, kdy po závodě otevřeme budník naplno, páry spolu zůstanou až do večera, případně i do rána. Samozřejmostí je volný prolet kolem holubníku.

Ještě se vrátím k postupu od čtvrtého závodu až do posledního závodu. Před nasazením již holubice dáváme k vdovcům už pravidelně, jen časový úsek jak partnery nechat spolu je různý, ale dle našich zkušeností by neměl být kratší jak 15 minut. Zde je důležité si všimnout a sledovat jak jednotliví samečci reagují. Týden za týdnem utíká a závody nám pomalu vrcholí, stává se, a je to logické a přirozené, že holoubci ztrácí zájem pracovat jako na začátku závodů. Pozorný chovatel toto včas odhalí a malinko něco změní, holuby to znovu nabudí k dobrým výkonům. Takovou malou změnou může být např. nechat samečky naletět na holubice, které jsou již v loženy v budníku, můžeme nechat naletět holubice na v budníku uzavřené vdovce. Někdy může jako motivace pomoci i doslova chaos a zmatek, nechat prostě všechno otevřeno a všechno puštěno dohromady.

Ještě se vrátím jednou větou k holubicím, vdovám, ty máme umístěné v drátěných voliérách se sedačkami, na roštích a jsou venku na zahradě. Je důležité krmit velmi obezřetně, jen lehkým krmením, převážně ječmen a až cca poslední tři krmení by mělo být bohatší, neboť holubice musí před nasazením k vdovcovi přijít ve formě a s velkým nadšením a zájmem o svého partnera. Pak lze očekávat dobrý výsledek v závodě.

Tak jak jsem napsal v úvodu, není jednoznačný recept jak závodit a vést vdovce k dobrým výsledkům, kolik chovatelů tolik způsobů. To jaký systém a časový sled si zvolíme je na každém, ale dle našeho názoru je nutné tuto osu dodržovat. Nepravidelnost a časté změny holuby rozhodí a naruší klid a ten je potřebný k nástupu formy.

Toto jsou zkušenosti bří. Uherků, které máme po třicetiletém závodění vdovskou metodou.

Uherek Miroslav

Zdraví dýchacích cest

Snad každý chovatel poštovních holubů se při chovu a závodech setkal s nějakou formou onemocnění dýchacích cest. Tyto respirační infekce jsou nejčastější příčinou špatného výkonu poštovních holubů. Je proto velkou výzvou udržet jejich dýchací cesty zdravé. Vzhledem k úzkým kontaktům s jinými holubí v přepravních koších lze infekcím jen stěží zabránit. Každá léčba antibiotiky má své úskalí (zvyšování bakteriální rezistence, snižování přirozené imunity pod.).

Aby chovatelé udrželi dýchací cesty svých holubů zdravé, stále častěji se přiklánějí k přirozeným metodám ochrany zdraví, jako jsou například pulmonální čaje. Esenciální oleje, které byly dlouhodobě extrahovány z rostlin, nabízejí k tomuto problému zajímavou alternativu.

Ačkoli vědci byli v tomto ohledu skeptičtí, v posledních letech byly díky sofistikovaným laboratorním technikám izolovány různé rostlinné látky s prokazatelnými účinky podporující zdraví, a to zejména esenciální oleje.

Esenciální oleje, nazývané také aromatické esenciální nebo těkavé oleje, jsou oleje, které jsou extrahovány z částí rostlin, což mohou být květy, plody, semena, kořeny nebo kůra rostlin. Většina esenciálních olejů se extrahuje parní destilací. Jsou to ve skutečnosti koncentrované rostlinné a bylinné extrakty.

Díky moderním analytickým technikám byly účinné složky esenciálních olejů v posledních letech lépe zmapovány. Esenciální oleje obsahují mnoho aktivních složek. Zejména mezi terpeny a fenoly bylo izolováno mnoho molekul s příznivou biologickou aktivitou. Mnohé z těchto látek mají vědecky prokázaný léčivý účinek. Zvláště esenciální oleje mají antibakteriální, fungicidní, protizánětlivý, imunitu posilující expektorantní nebo bronchodilatační účinek, čímž jsou zvláště zajímavé pro poštovní holuby.

Na rozdíl od skutečných léků nemají tyto přírodní složky rostlin prakticky žádné nežádoucí vedlejší účinky a nezpůsobují tvorbu rezistence. Při podávání společně s klasickými léky mají esenciální oleje často synergický účinek.

V čem je tedy hlavní přínos používání esenciálních olejů pro naše holuby?

- **Podpora v boji proti respiračním infekcím díky antibakteriálnímu, antivirovému, antimykotickému a bronchodilatačnímu účinku**
- **Protizánětlivý účinek**
- **Silný antioxidační účinek snižuje poškození svalů**
- **Podpora imunity**
- **Antiprotozoální účinek na bičíkovce (trichomonády, hexamity)**
- **Příznivý účinek na zdraví střev**

Z těchto důvodů je proto vhodné použití preparátů, obsahujících esenciální oleje, zejména pro udržení zdraví dýchacích cest a tím zlepšení výkonu našich holubů. Při dávkování dodržujte důsledně koncentraci.

Zpracoval:
MVDr. Michael Polášek

Úplně jinak jako dřív

Množství odchovávaných holoubat se neustále zvyšuje, protože je příliš mnoho ztrát. Ale proč ztrácíme tolik mladých? Pojďme se podívat na to, co by se podle mě mělo a nemělo dělat.

Cert-Jan Beute

Ale než začnu, musím říct, že jsme za posledních pár let ztratili podstatně méně mladých než většina ostatních chovatelů. A výkony jsou skvělé, například v roce 2019 jsme ještě měli nejlepší holoubě v Nizozemsku. A od psaní tohoto textu (polovina července) jsme měli tři závody a výsledky jsou jedním slovem úžasné.

Z čeho chováme?

Na mnoha holubnicích jsou neprolétaní holubi, kteří byli často koupeni na internetu nebo na aukcích. A už teď je tu velký problém: neprolétaní holubi v chovném holubníku. Jak víte, zda by se tento holub, který nezávodil, dokázal vracet, nebo dokonce vítězit, kdyby byl nasazen? Doufáte tedy, že neověřený holub v sobě nese geny k vítězství, orientaci a vytrvalosti. Doufáte, že ano, ale neexistuje žádný důkaz.

A pak toho holuba, kterého jste dali do chovu, protože má skvělý rodokmen. Například otec: Je to vnuk "Bratra Messi". A matka: Je to vnučka "super páru".

Takže mluvíme o „Messim“, pojmenovaném po slavném fotbalistovi. Tady je bratr a jeho vnuk je otcem vašeho holuba. Podívejte se na to ve světě lidí: v Nizozemsku byl Johan Cruiff legendou, možná nejlepším fotbalistou, jakého jsme kdy měli. Bratr Johana Cruiffa se jmenuje Hennie Cruiff a vnuk Hennie Cruiffa také hraje fotbal, co tento chlapec má z genů Johana Cruiffa, slavného čísla 14? Asi ne moc. Za prvé, Hennie neuměl hrát fotbal.

V rodokmenu matky vašeho chovného holuba je: Je to vnučka "super páru". To je skvělé, ale které z dětí toho "Super páru" je rodič matky vašeho holuba? Chovnému páru se narodili řekněme tři opravdové Esa, tři synové ale matka vašeho holuba je ze sestry těchto tří závodníků. Létala sama dcera páru dobře? Nebo je to jen sestra...? Představte si holuba, kterého jste si koupili online s tímto rodokmenem. Holub prošel pelicháním dobře a vypadá krásně. Ale prodejce to dal na internet, protože holub se 2x ztratil z holubníku, byl donesen, šel znovu na trénink a musel být znovu vyzvednut?

Pak je to hloupý holub, „Nezávodník“, jak říkáme v Nizozemsku. Takhle dáte bez orientace hloupého holuba na chovný holubník. A pokud rodokmen vypadá jako výše uvedený, jaké jsou šance, že bude nakonec dobrý? Téměř nula, nic, nada

Uvedené služby

V dalším prodeji se podíváme na starého chovného holuba asi pětiletého, řekněme z mého chovu. Zákazník si koupil mladé holoubě z „Vechtmachine“, choval z něj pět let. Řekněme čtyři mláďata za rok, pak je to celkem 20 holoubat, která vyzkoušel. Ale pak se starý chovný holub prodává jako: přímý syn světoznámého "Vechtmachine". Pak za něj musíte zaplatit pár eur. U toho holuba ale nejsou žádné výsledky potomků nebo vnuků. Myslím toho cenného holuba na prodej. Pak tento holub nestojí za nic, já mu říkám "Nechovatel". Kdyby z něho vypadli dobří, bylo by to tam. Dobré výkony potomků, nebo vnučat zvyšují cenu. Kdyby tam byly... bylo by to tam.

Chovný pár

Nyní se dostáváme k vašemu chovnému páru: Starý chovný holub "Syn Vechtmachine" x holubice z linie "Bratr Messi" x "Dcera Super páru".

Jak velká je ale šance, že z této dvojice „Nechovatelů“ x „vybraných Nezávodníků“ odchováte dobré holuby? Nula, nic, nada, především proto, že holub už pět let neprodukoval dobré potomstvo, a pak znovu proto, že holubice „Cestovatel“ je z řady bratra „Messiho“.

Rok se z toho množí, nakladou vajíčka, je šest mláďat, na konci roku čtyři pryč a dvě bez ceny. Další rok snažení, hned osm mláďat z krásného páru se super rodokmenem. Pět je pryč, dva bez ceny a jeden se dostal do výsledků. Takže všichni bezcenní holubi.

Ale ano, máte syna „Vechtmachine“ za poměrně hodně peněz a vrátil jste ho na internet. Říkáme tomu „pěšáci“.

A předpokládejme, že nyní máte čtyři nebo pět chovných párů s takovým rodokmenovým zázemím, brzy budete mít 16 mláďat, která všechna ztratíte, nebo na konci roku vyřadíte z holubníku, protože nevyhráli žádnou cenu. A dále předpokládejme, že máte holoubata z dobrých závodníků, ale rodiče už ne. Ale oba holubi mají nějaké nedostatky ve stavbě těla a oba mají "Závodní oko" nebo "Minus oko". Mohou to být skvělí závodníci, ale dvě z těch očí proti sobě, nikdy jsem neviděl, že by z toho byl celostátní nebo regionální vítěz. Takže opět pár, ze kterého nic dobrého nevezje; většinou opozdilci, nebo někdy pár cen na nejkratších závodech.

Cert-Jan Beute udržuje přátelský vztah se svými holoubaty

Tenkrát

V minulosti, kdy nebyl internet (prodávalo se mimo jiné kvůli ceně sálu atd., ale bylo méně akcí a lidé mohli držet holuby v ruce), byli všichni bezcenní holubi odstraněni, pak se to udělalo po sezóně znovu. Odchovalo se z holubů, kteří tam byli ještě po dlouhé sezóně. A obvykle byli vychováni z holubů, kteří několik let dobře létali na svém vlastním holubníku.

Závody s holoubaty

Kolem druhého svátku vánočního dáváme současně dohromady naše chovné i závodní páry, v zásadě chováme i z našich závodníků. Máme 24 chovných párů v prostorném holubníku se 48 budníky a velmi velkou 8 metrovou voliérou. Ve 48 budnicích nesmí být nikdy více než 24 hnízdicích párů. Pokud přibude nový chovný holub, nebo je některý přeřazen se závodníka do chovného oddělení, musí odejít některý jiný holub. 24 párů se nikdy nestane 25 páry.

Holubi jsou kompletně přepelichaní, byli prohlédnuti veterinářem a prohlášeni za zdravé (samozřejmě i v září, říjnu a listopadu). Všichni holubi sami nebo jejich rodiče museli dobře závodit, myslím, že to je velmi důležité.

Chov ze závodníků i chovných holubů nám jde vždy velmi dobře. Pokud si dáte tu námahu a čas vybrat a spárovat páry, přivřít je a každý den pouštět páry ven po jednom, rychle přijdou vajíčka. Součástí systému je i doplňkové osvětlení pár dní předem od 7 do 19 hodin. Je důležité, aby se to dělo i během dne. Lampsy imitují slunce, což holuby naladí a výsledkem je pravidelná snůška vajíček. Společně načasovaná snůška je pro mě důležitá. Pak máte kompletní líheň, nemusíte přidávat další holoubata a je jednodušší udržet je zdravé. Ještě jednou Pár týdnů před obdobím rozmnožování začíná budoucnost.

Lepší potomci pocházejí od dobře stavěných, vysoce výkonných rodičů, o které je dobře postaráno a jsou extrémně zdraví. Pokud nebudete dávat trochu pozor na výběr a chov, budou se rodit mláďata horší kvality, menší odolnosti a horší orientace.

Jíst a pít se také učí ve vlastní dodávce

Sláma

Jakmile jsou holoubata u nás odstavena, jsou umístěna do holubníku se slámou, jejíž část tam leží léta. V průběhu let se to samozřejmě stává méně, ale stále existuje stará sláma, protože ne všechno se změnilo. Holoubata, která jsme odstavili, přicházejí tak do prostředí svých rodičů a dalších holubů z holubníku.

Očkování

Mláďata jsou okamžitě očkována proti paramyxoviru (PMV). Když říkám okamžitě, myslím přímo hned. Vyndám je z košíku, očkují se a pak jdou do holubníku. O šest týdnů později dostanou další injekci proti PMV, poté se vyplní oficiální očkovací průkaz. Holoubata očkujeme pouze proti PMV, ne proti všem ostatním virům, ne proti neštovicím a ne proti salmonelle. Holoubata jsou tedy odstavena, mají za sebou očkování proti PMV a sedí na staré slámě. Samozřejmě dostávají tolik krmení, kolik chtějí. Chovné krmivo má dobré složení s malými zrny a semeny (obvykle nazývané prémiové).

V hnízdě, ještě s rodiči, byla dva až tři dny v týdnu krmena mým doplňkem stravy Olympic MG Mix prostřednictvím krmiva zvlhčeného přípravkem Colicontrol (mastné kyseliny a bylinky). Považuji za velmi důležité, aby holubi během této růstové fáze dostali „všechno“, aby z nich vyrostli krásní, silní holubi. Vzhledem k tomu, že ve skutečnosti dospívají ještě v předjaří a rodí se v době, kdy je málo slunečního světla, kromě dobrého jídla a MG Mix jim dávám také nějaký extra vitamín D ("sluneční vitamín").

Trénovat přátele

Každou volnou hodinu sedím s holoubaty, každý den je všechny chytanu, aby hned poznala moje ruce a můj hlas. Vnímají mě jako člena rodiny nebo přítele, každý holub chce být v mé blízkosti. Brzy je na podlaze koš, kde visí miska s vodou (napáječka) tak, že na něj mladíci dosáhnou, jen když vlezou do koše a prostrčí hlavu mříží. Pomáhám holoubatům, která to nenajdou, nenechám tu sedět holuba se zavřenýma očima žízni. Několik dní žízně vás oslabí a budete náchylní k nemocem. A holub, který nemůže najít vodu sám, není o nic hloupější. Opravdu ukazují holubovi, jak na to. Strčím ho do košíku k misce s vodou a prostrčím mu hlavu mřížkou.

Jakmile budou holoubata připravena, jdou ven, ale nejprve na pár týdnů do voliéry, než jim dovolím opravdu létat. Ale co je nejdůležitější, holubi v této voliéře stráví hodinu nebo dvě! Poté se zase vrátí dovnitř. Jsem proti tomu, aby vždycky seděli venku. Mladíci musí vnímat voliéru a později nebe jako něco krásného, něco jako výlet.

Když jsou dost staří na to, aby létali, nechám je pár dní "běhat", ale pak je polekám. Vyhodím míč nebo plechovku, to je jedno. Ale neměli by mě vidět. Nikdy nechci být spojován se strašením holoubat. Měli by mě vidět jako přítele, který přináší jídlo atd.

V koši

Pokud říkáte „holoubata nelétají“, je to téměř vždy kvůli nesprávnému krmení. Příliš mnoho, někdy příliš málo nebo příliš těžké. Po odchovu krmím čím dál tím víc Recup (lehké krmivo, jakýsi detox od Beyers) a pak dostávají do vody na pár týdnů LTW bylinný elixír a pak začnou holoubata létat, vysoko a dlouho.

Jakmile bude kolem poloviny března a budou dobře trénovat, po tréninku je svolám, dám jim krmení, ale žádnou vodu. Nechám je hodinu hledat misku s vodou. Pak je začnu chytat a dávat do košíku. To jsou ty obyčejné holubí koše, které všichni známe. Ale hned pak jsem je dal do „oficiálních“ přepravních boxů, ve kterých jsou i v přepravním autě. Sám mám tři tyto boxy. Jsou vzadu v mé dodávce, je tam karton, stejně jako při závodech. Z malých košíků, kterými je dostávám z holubníku, se dostávají do velkých košů a tam se napijí vody. A zde z napáječek, které jsou připevněny zvenčí. Poprvé je v tom nechám sedět skoro 48 hodin, naučí se pít, žrát a po těch 48 hodinách je pustím před holubníkem.

O několik dní později udělám totéž, ale potom s námi holoubata jedou, kamkoli jedeme. Denně najedou někdy 200 nebo 300 km, vzadu v autě v koších. Dozví se o brzdách, kruhových objezdech, zatáčkách, přestávkách na pití atd. Ale doma před holubníkem jsem je zase nechal létat. Takže žádný stres, žádná panika a žádné hledání.

Když jsme měli na konci června první let s holoubaty, naši mladí byli v koši minimálně 40 nocí. Poprvé jsme je vypustili doma. Ale jakmile začneme trénovat, po dopoledním tréninku jdou do košů, napojí se a pak jdou do prostoru startu. Nejprve tedy trénujte doma a pak dojedte na místo startu. Když ráno vytáhnete mláďata z holubníku a vyrazíte, nejsou unavena, řádí a někdy uletí i 50 nebo 100 km daleko. Ne, u nás se musí nejdřív létat, pak vlézt do košů, napít se a teprve potom jedou. Začínáme na 5 km a postupujeme na cca 30 km. Vždy je ponechte v místě startu po dobu 30 minut, poskytněte jim příležitost napít se vody. A až bude vše v klidu, startujte.

Měli jsme štěstí na pár výjimečných holubů. Proto uvádím jen několik holubů z posledních dvou tří let, takže žádná „stará sláva“.

NL 19-1224559 "Musetta" schaly holubička, 1. Nat. Eso holoubat středních tratí NPO

NE 17-1626004 „Karessa“, kapratá holubička, jako holoubě bez cen, jako roční pro výměně partnera 2. NPO Chalons v Champagne proti 4.924 holubům a také 3. NPO Troyes proti 5.964 holubům.

NL 18-1208638 „Laboni“ vyhrála 30 cen, také 1. NPO Châteaudun v roce 2020 proti 2.927 holubům a také 5. NPO Troyes proti 7.845 holubům.

NL 18-5101677 „Lajos“ náš nejlepší na krátké tratě, 8. Eso holub krátkých tratí. 1. Eso regionu Frisia, 32 cen

NL 18-5170961 „Lucindle“ jako roční 1. NPO Troyes proti 7.270 holubům a tři týdny později z Rethel 2. proti 8.630 holubům

NL 18-51d6388 „Lakshman“ 7. z Quievrain proti 13.249 holubům, 2. z Weert proti 12.193 holubům, 5. z Heusden Zolder proti 16.314 holubům

NL 18-5101663 „Liborio“, modrá holubička. Moje pýcha. Vyhrála 2. NPO Troyes dne 07.06.2020 proti 7 845 holubům s minutou zpoždění, protože jsem hledal burský oříšek. Holubi byli košováni ve čtvrtek, ale kvůli špatnému počasí byli vypuštěni až v pondělí. Ve čtvrtek 9. července 2020 byla opět nakošována a v sobotu byla 7. proti 8 181 holubům z Rethelu.

Gert-Jan Beute

Die Brieftaube 31/2021

Překlad: Ing. Jaroslav Novotný

Pavel Bořuta – první tři holubi v kategorii B „Okregu Opole“

Povídání o jeho úspěšném chovu a holubaření v Polsku

Abych vám mohl na stránkách našeho časopisu prezentovat tohoto úspěšného českého chovatele, musel jsem se vydat na dlouhou cestu. Přesněji řečeno, má cesta vedla do obce Mikulovice. Ty leží v bývalé východosudetské oblasti, na rozhraní Rychlebských hor a Zlatohorské vrchoviny, jejímž nejvyšším vrcholem jsou Bílé skály (922 m n.m.). Ze severovýchodu hranice katastru této obce zároveň tvoří státní hranici s Polskem. V této malebné, ale drsné krajině, kde se k nelibosti chovatelů prohání mnoho chráněných predátorů, holubaří pan Pavel Bořuta. Pro chovatele z OS Uničov jistě známé jméno, jelikož před tím, než začal závodit v Polsku, tak byl členem nyní již zaniklé ZO 0230 Jeseník, která byla začleněna právě do OS CHPH Uničov. V těchto horských podmínkách byly závody v oblastech patřících pod ČMS CHPH opravdu těžké, jelikož holubi chovatelů ze ZO Mikulovice, Jeseník a Javorník bojovali s vrtochy počasí v horách a překonávali překážky v podobě horských masivů. I přes tento handicap se chovatelům z těchto ZO dařilo vyhrávat závody v OS, ale bylo zapotřebí i trochu štěstí, a hlavně JV proudění. Pamatuji si, že vždy když byla předpověď jihovýchodního větru, tak nálada při nasazování byla vždy o hodně veselejší. Nicméně ten JV vítr zase tak často nefoukal, a tak se stalo, i s přispěním několika dalších faktorů, že chovatelé, kteří to se závoděním mysleli vážně, odešli závodit do Polska. To byl defacto konec těchto horských ZO.

Pavel Bořuta, třetí zleva, před svým holubníkem v Mikulovicích. Po bocích J. Roziars a M. Trzaska.

Ale zase se ukázalo, že holubi od těchto chovatelů byli v našich OS neprávem podceňováni. První závody těchto chovatelů v Polsku totiž vyvolali mezi polskými chovateli, mírně řečeno, rozruch... Situace už se zklidnila, ale jak sportovně uznává i pan Bořuta, i u nás by chovatelé nadávali, kdyby je poráželi chovatelé z jiné země... Ale nyní již opravdu mnoho našich chovatelů,

z bývalých členů OS Uničov jmenuji pány Kvapila, Zapletala, nebo chovatele, kteří začali již s holubařením rovnou v Polsku, pana Patrika Klimeše, dosahuje výborných výsledků v PZHGP. Ale nyní již pojďme k samotnému rozhovoru s panem Bořutou.

Pohled na celý areál holubníků v Mikulovicích

Začneme, nijak překvapivě, otázkou na vaše chovatelské začátky.

Poštovní holuby chovám od 15ti let. Před tím jsem měl, asi jako každý, takovou směs okrasných holubů. Od těch 15 let jsem začal navštěvovat chovatele z okolí Jeseníku a od těch jsem získal vcelku dobré holuby. Po ukončení základní vojenské služby jsem se zaregistroval do svazu. To jsem začal navštěvovat chovatele po celém Česku a snažil jsem se nakupovat to nejlepší. Měl jsem například holuby od dr. Arnošta nebo od bří Máchů. I když jsem nakupoval a snažil se, tak výsledky byly špatné a já cítil beznaděj. Umístění holubníků v horách mělo velký vliv na výsledky. Nebo ne umístění holubníků, ale to, že při závodech z Čech museli holubi překonat hory, aby se dostali domů. Zatímco většina soupeřů holubařila před, nebo pod těmito horami. Možností, jak trochu zmírnit tuto nevýhodu moc není. Můžete holuby hodně vyvážet a učit je, aby ty hory překonávali v nějakém vhodném místě. Pokud je to naučíte, tak se výsledky zlepší. Ale ne každý holub je ochotný do těch hor letět a ti, kterým to nevadilo a byli schopni konkurovat soupeřům, byli často zastaveni mlhami, deštěm, nebo dravcem. Ale když byly správné podmínky, dokázal jsem zaletět dobře. Měl jsem například i 2. a 3. holuba v konkurenci Moravy. Takto jsem to vydržel mnoho let. Pak jsem se ale rozhodl postavit nový dům, přestěhovat holubník a začít holubařit z Polska. Tam mým holubům neleží v cestě žádná překážka. Tak jsem se stal členem v organizaci Glucholazy.

Vaše výsledky v Polsku jsou opravdu vynikající, ale než se k nim dostaneme, potřeboval bych vysvětlit, jak to v Polsku funguje a co je to vlastně ten Okreg, to je něco jako u nás OS?

(Úsměv) Není to oblastní spolek. „Okreg“, pokud to porovnám s ČR je spíš takové MSS. V okregu Opole je sdruženo 14 OS a cca 1.200 chovatelů a někdy jde do vzduchu i přes 50.000 holubů. Oblasti v Polsku jsou „oddziały“. A pak se dostáváme k ZO, Polsky to jsou „sekcje“. Já závodím v okregu Opole, oddzialu Nysa, sekcja Glucholazy.

Pohled do chovného oddělení

50.000 holubů? To použít společně?

Ne, to jsou většinou krátké tratě a oddziały si každý letí svou krátkou trať v konkurenci 3.000 – 7.000 holubů. V rámci okregu kooperujeme až na delších vzdálenostech. Ale kooperace v rámci okregu jsou možné.

Když jsem si prolistoval tištěné výsledky, které jste mi nyní půjčil, tak mě ještě v tom soupise závodů zaujalo, že máte u každého závodu rozmezí dní, např. závod číslo 2, 8.-9.5.2021. A v kolonce série, kterou máte, pokud tomu dobře rozumím, 30/8 u KT a ST, 20/8 u Bentheimu, je u prvních 2 závodů holoubat napsáno CG/5 a CG/10 a po zbytek holoubat potom 30/10. Co to přesně znamená?

To znamená, že máme určeno, že ten plánovaný závod musíme odletět v rozmezí těchto 2 dní. Většinou je to sobota–neděle. Pokud nejsme schopni, třeba z důvodu počasí odletět plánovaný závod ani v sobotu a ani v neděli, musíme žádat o schválení odletět závod jindy. Ale to se téměř neděje. Letíme o víkendu jen jeden závod a v týdnu nezávodíme. A to CG/5 a CG/10 u prvních závodů holoubat znamená, že boduje prvních 5 a potom prvních 10 z „calego golebnika - CG“, tj. z celého holubníku. Jak můžeš tipovat sérii, když jsou to první závody těch holoubat v životě?

Asi ano. Děkuji za vysvětlení. Polsko je taková holubářská velmoc, desítky tisíc organizovaných chovatelů a vy letíte jen jeden závod o víkendů?

Je to tak. Vždyť to stačí. Náš oddzial letí v sezóně 13 závodů starých holubů a 6 závodů s holoubaty. Nelétáme ani nácivky. Holuby si rozcvičí každý sám. První závod starých je tak 120 km a u holoubat začínáme na 70 km a končíme na 270 km. U starých holubů po tom začátku pokračujeme na 180 km, 240 km, potom 2x 300 km a od té doby se střídá 530 km a 310 km. Jednou letíme 750 km a můžeme se zúčastnit Bruselu (920 km) a Oostende (1100 km). Co je tady ještě jinak než v ČR, je evidence. Tu odevzdáváme před každou sezónou.

Evidence. To jsem rád, že jste ji zmínil. U nás se toto téma často otevírá při diskusích o tom, proč u nás dochází k takovému úbytku chovatelů, kam směřovat chovatelství atd. Jedna skupina by toto uvítala a vzpomíná na doby, kdy i u nás toto platilo. Argumentují spravedlností a srovnáním podmínek. Další jim oponují, že budou jezdit prázdná auta, budou dražší poplatky za holuba, nebo že ti, co mají hodně holubů budou odevzdávat evidence na rodinné příslušníky... Často se argumentuje právě Polskem. Tak jak je to v Polsku?

Já, stejně jako mnoho dalších chovatelů, nasazují i přes 100 holubů na závod a není s tím žádný problém. Ty nejlepší napíšu na první spis. A na jedny souřadnice závodí jen jeden chovatel, nebo tým. Proč bych měl kvůli evidenci závodit jen s některýma? Potřebuji létat se všema. Ta evidence je jen limit pro další soutěže a mistrovství. Na začátku sezóny odevzdám evidenci a pouze s těmi holuby mohu závodit v soutěžích. Mám ještě možnost dopsat po prvním závodě nějaké holuby, ale v té první 50 už žádné změny dělat nemohu.

Rozumím. Proč si myslíte, že je v Polsku holubaření tak populární? Ty počty chovatelů jsou ohromné. U nás je to hlavně o úbytku členů. Proč?

To je těžké říct, ale Polsko má určitě výhodu v tom, že je to taková zemědělská velmoc. V každé vsi je za téměř každým domem stodola, pole, hospodářská budova. Ne každý chovatel tady má volně stojící holubník, nebo nějaké krásné chovatelské areály. Když tady chce mladý kluk začít s holubařením, postaví si nějakou voliéru, nebo malý holubník ve stodole, chlévě, nebo na půdě. A to je levnější než postavit celý holubník někde na zahradě. Nehledě na to, že v Česku už ani na vesnici nemáš jistotu, že si budeš moci něco chovat nebo pěstovat na zahradě.

Něco na tom bude. Pojdme ale k vašemu chovu. Tak s čím tady závodíte?

Hodně kamarádím s Honzou Dankem. To je takový můj učitel, který mi předal spoustu rad a zkušeností. Pomáhal mi i s pořizováním holubů, nebo jsem od něj na ně dostal tip. K mému začátku holubaření zde v Mikulovicích pod polským svazem, před tím jsem měl holubníky v Jeseníku, se tak neodmyslitelně zapsali holubi od Gert Jan van Houtena. Těch jsem měl asi 40 originálů. Byli velice rychlí a padali třeba po deseti na vlet. Vyhrávali závody. Jenže těch krátkých tratí tady tolik nelétáme a já si říkal, že bych chtěl být i ve špici celkového pořadí mistrovství oddzialu i okregu. Proto jsem se rozhodl pro holuby Engels, kdy jsem si pořídil přímo originály a teď už je prakticky celý chov založen na těchto holubech. Samozřejmě jsou tady i jiní holubi, ale základ je Engelsů. Do těch pak křížím holuby Heremans, Van Dyck, Vercamen, Jelle Roziers a další. Základ mám a je třeba i něco vyzkoušet.

Jestli se nepletu, tak kdysi to tady bylo plné červených holubů, teď tady vidím hodně strak, tak to se ti Engelsové nezapřou. Jakou metodou závodíte?

Se starýma holubama závodím totálním vdovstvím. Nevymýšlím nic složitějšího. Mám 32 budníků ve dvou odděleních pro vdovce, kteří před sezónou odchovávají klasicky holoubata. Potom je rozdělím a začíná vdovství. Holubům ani před nasazením neukazují holubice. Většinou ve čtvrtek vyvážím holuby k tréninku a než dorazím domů, tak jsou spolu holubi a holubice pohromadě. Po závodě je to také pokaždé jinak. Někdy jsou spolu hodinu, někdy až do večera. Moc to neřeším. V dalších 2 odděleních mám také dohromady 32 budníků. Tady závodí roční holubi. Ti létají na přirozenou metodu. Jejich holubice snesou vajíčka, která jim vyměním za podkladky, na kterých sedí tak dlouho, jak to vydrží. Pak se celé to kolečko opakuje.

Oddělení ročních holubů

Návštěva u Engelsů

Galerie největších úspěchů

Holoubata a voliéra

A jak o své závodníky pečujete?

Nikdy jsem neřešil, jestli používám jednu, nebo druhou značku krmení, nebo produktů. Vyzkoušel jsem jich hodně. Nyní ale používám kompletně krmiva a doplňky od firmy AIDI. Tyto produkty vzešly z dílny špičkových chovatelů závodících pod jménem Team Noël-Willockx. Eddy Noël má obrovské zkušenosti jak s holubařením, tak i jako nutriční specialista. Ivan Willockx je bývalý profesionální fotbalista a zná tak důležitost správné výživy. Nyní pracuje jako holubářský agent a má tak informace od špičkových chovatelů z první ruky. Mohou tak reagovat na jejich podněty a požadavky a tak vyvíjí přípravky na míru. Já se kompletně držím jejich plánu. Zvláštností pro někoho může být, že v tom systému se používá více druhů gritu, který je určen na konkrétní dny... Na tyto produkty jsem ale přešel hlavně z důvodu, že je nabízí kamarád Marek Trzaska. Nemám to k němu daleko a má vždycky všechno skladem. Třeba Beyers jsem si musel objednávat na celou sezónu. Když mi pak něco došlo, tak to byl problém. Kdežto teď to není problém žádný, všechno je u Marka. Marek je navíc dobrý kamarád. Na podzim jsme spolu navštívili mnoho špičkových chovatelů a byl to zážitek. Byli jsme u Engelsů, Jelle Rozierse, Schaerlaeckense, Vercammenů, ... To byl pořádný výlet! Jelle Roziars byl pak i na návštěvě holubníku u mě v Mikulovicích.

Když jste nakouli ten výlet po Belgii a Holandsku, jak je to u vás s chovnými holubami? Kolik jich máte? Kolik si odchováte holubů?

Už jsem říkal, že páteř chovu tvoří holuby Engels. Těch je tady asi už takových 90 % z 26 chovných párů. Jsou to buď originály, nebo jejich potomci, které jsem rovnou zařadil do chovu. Ještě tady mám originály Vercammen, Roziers, Heremans holuby od německého chovatele Borowitzze, nebo Dirk van Dyck. Ty zkouším křížit do toho základu. Moje nejlepší holubice 1435 vzešla z páření Engels x Heremans. Mám dost chovných párů a tak si odchovávám holubata hlavně z chovných voliéru. Holubata závodníků dávám pryč, nechávám si jich jen minimum. Pro sebe si odchovávám tak 110 holubů. Dost mi jich sebere dravec. Před závody je vyvážím na tréninky, tak jako každý chovatel. Pro zvýšení motivace a zároveň i jako takovou přípravu na další sezónu, je před závody pustím do sousedního oddělení s budníky, kde před tím seděli roční holubi. Tak si ty nejvyspělejší holubata zaberou budník a mají trochu zvýšenou motivaci.

Nejlepší výsledky v roce 2021:

1.,2.,3. a 15. holub v kategorii „B“ v Okregu Opole (konkurence holubů od cca 1.200 chovatelů ze 14 „oddzialů“)

Mistr holubů oddzialu Nysa

21. supermistr Okreg Opole 2021

Tarnow II 528 km, 1576 holubů, 91/61/41, 1,2,3,4,5,6,7,8,...

Seelow III 321 km, 2149 holubů, 88/56/28, 1,2,3,3,5,6,...

Peine 542 km, 2034 holubů, 51/32/22, 3,4,5,6,7,8,10,...

Nowe Miasteczko 190 km, 108/57/19, 1,2,3,3,5,10,...

Legnica-mladí 128 km, 4519 holubů, 102/80/0, 1,2,4,5,6,8,9,10,...

Děkuji vám za váš čas a za rozhovor!

Jsem rád, že jsem měl možnost vám představit tohoto chovatele z holubářsky zapomenutého koutu republiky. Je to jeden z mnoha chovatelů, kteří závodí v Polsku a jeho výsledky jsou výborné. Vyhrál zde již několikrát mistrovský titul v různých soutěžích. Letos o vítězství přišel posledním závodem. A pro dokreslení konkurence, která tady je, ten poslední nepodařený závod neznamenal pokles o pár příček, ale sešup dolů z 1. na 16. místo celkového pořadí.

Na holubníku se bylo na co dívat a pokud se někdy dostanete do blízkosti Mikulovic, určitě doporučuji návštěvu. Mě osobně tato návštěva rozšířila obzory o polském systému. Ještě mu, pravda, úplně nerozumím, ale už to pro mě není úplná španělská vesnice. Jedna ze zajímavostí, kterou ještě musím zmínit, je systém zveřejňování výsledků v Polsku. Pokud hledáte výsledky na internetu, tak nenarazíte na číslo holuba. Ten je na internetu vždy zveřejněn jen pod pořadovým číslem tak, jak je uveden na spisu v evidenci. Výsledky s číslem holuba dostane chovatel ve formě brožurky vždy při následujícím závodě. Za tu se platí pár zlotých a z těchto peněz se platí výpočtář. Elektronickou podobu výsledků mají chovatelé k dispozici během pár hodin po vyhodnocení závodu. A ve výsledcích je uvedeno 33% holubů! Je to zkrátka jiný svět. Pokud máte možnost navštívit nějakou polskou výstavu, nebo znáte třeba chovatele závodící v Polsku, tak využijte každé příležitosti a načerpejte tu pozitivní energii! Potom uvidíte, že holubaření je stále tou drogou, která je velmi přitažlivá!

Milan Heglas ml.

Ing. Ladislav Vojtěšek – 90 let

Koncem dubna, přesně 28.4.2022, oslaví významné životní jubileum jedna z legend českého i československého standardu. V tento den se totiž krásných devadesátin dožívá Ing. Ladislav Vojtěšek.

Dlouho jsem se s panem Vojtěškem neviděl, ale když jsme k němu začátkem dubna s Milanem Hanákem přijeli na návštěvu, přivítal nás vitální pán, kterému bych 90 opravdu nehádal. A když jsme si pak začali povídat a on ze sebe sypal holubářské zážitky, čísla holubů z dávné minulosti a další detaily jeho dlouhé holubářské kariéry, nestačil jsem se divit. Musím trošku netaktně přiznat, že kdyby jsme ho sem tam „nebrzdili“, jedno odpoledne by nám k našemu povídání bylo asi málo.

O panu Vojtěškovi bylo již napsáno jistě všechno, ale dovoluji mi, u této slavnostní příležitosti, krátké vzpomnutí na jeho úspěšnou kariéru.

S 1. cenou Standard He z olympiády Budapešť 2015

Narodil se v Babicích u Uherského Hradiště, kde také s poštovními holuby začal. Asi úplně první holuby dostal od svého učitele, když končil základní školu. Vzpomíná si, že to byla modrá pásková pára. Mezi holubáře ho pak uvedl jeho starší bratr František, pod jehož jménem také ze začátku, jako středoškolák, holubařil. Během následných studií část holubů přestěhoval do Opavy, kde na škole založil taktéž chovatelský kroužek. Pak byl zhruba 5 let v Praze, holubům se nemohl aktivně věnovat, ale aspoň se v problematice teoreticky vzdělával a navštěvoval významné chovatele té doby. Taková nějaká nová éra začíná v květnu 1960, kdy se s rodinou, cca 12-ti holuby a přenosným holubníkem stěhuje do svého současného bydliště, tedy do Hluku. Tady již začal holubařit a závodit na své vlastní jméno. Již během 5-ti let se dostavily výsledky a dokázal skončit na 2.místě v OS Uherské Hradiště. Tady podotýká, že v té době nebylo mistrovství až tak náročné, počítalo se z nepoměrně méně závodů, ale i tak, úspěchu si vážil. Panu Vojtěškovi se vždy líbil standard a proto se na něj plně zaměřil. Navázal kontakt s p. Ludovítem Chytilým, od něj čerpal informace, zkušenosti a získával i chovný materiál.

V roce 1969 dosáhl prvního významného úspěchu, když jeho holubice vyhrála kategorii standard HE na CV v Ružomberoku. A zde byla odstartována éra, během které dokázal celostátně

vyhrát 12x kategorii standard HE a k tomu 2x kategorii standard H! Dle jeho slov bylo nejúspěšnější období posledních 5-ti let aktivního holubaření (2015-2019), kdy 4x vyhrál kategorii na CV! To, že jeho holubi dokázali vyhrát na CV neznamenal, že se s nimi dál nezávodilo. Pokud neměli 5-6 let, byli pořád pouštěni a připravováni na závody. Mnohdy se stalo, že vítěze nemohl dodat na olympiádu, jelikož byl při proletu chycen dravcem. I když byl standard jeho doménou, snažil se i o sportovní posun svého chovu. Za tímto účelem do svých holubů připářoval holuby od p. Jaroslava Kadlčka, od bratrů Uherků, od p. Josefa Lopaty a od Chytilů z Kopčan. To, že se mu i na sportovním poli dařilo velmi dobře, dokazuje např. umístění v TOP 10 v OS Uh. Hradiště, vítězství holubice „227“ z Kat. memoriálu, vítězství v komerčním závodě holoubat z Bochova, a ještě rok před ukončením aktivní činnosti měl své holubice v absolutní špici v kategoriích výkon HE a eso HE v OS UH!

Pokud by měl vyzdvihnout aspoň nějaké holuby, kteří mu asi nejvíce utkvěli v paměti, tak hned na počátku to byl krásný plavý holub zapůjčený od p. L. Chytila, který pocházel z holubice Fabry. Tento holub u něj odchoval plavou holubičku, budoucí olympioničku a matku několika olympioniků a taktéž olympijského vítěze z Porta, červeného holuba „148“ Na tyto holuby se prostě nezapomíná. Velmi vzácné byly i holubičky od p. Josefa Lopaty, z jeho olympionika „564“ (krev brá Uherkovi), které posunuly jeho chov sportovně a taktéž ve standardu zase dále.

Za svou bohatou holubářskou kariéru měl p. Vojtěšek 21x zastoupení na olympiádách, 2x dokázal olympiádu vyhrát a to v r. 2005 v Portu kategorii standard H a v r. 2015 v Budapešti kategorii standard HE. Jak již bylo zmiňováno, celostátně vyhrál 12x kategorii standard HE a k tomu 2x kategorii standard H. Několikrát vyhrál Orebský pohár a získal dalších mnoho úspěchů. Nezbývá, než hluboce smeknout.

V roce 2019 p. Vojtěšek ukončil aktivní kariéru, prodal téměř veškeré zařízení, Tipos i holuby. Pro radost si ponechal cca 16 holubů z linií jeho olympioniků a holoubata z nich můžou dále dělat radost zájemcům o standard. Od roku 2019 každoročně dodává 4 ks holoubat ke kamarádovi Milanovi Hanákovi do Blatnice, kde se pak účastní čekání na dolety holoubat a má radost z toho, že se jeho holoubata pořád dokáží celkem úspěšně vracet. Vloni byla dokonce z těchto dodaných holoubat jedna mladá holubička ve výběru pro olympiádu do Rumunska v kategorii standard He /holoubata/. Taktéž se občas přes Radka Bartoše účastní se svými holoubaty v testovacích stanicích.

S holuby se p. Vojtěšek vždy bavil, nešlo mu nikdy prvotně o peníze. Když dokázal odchovat vzácného holuba, nikdy ho za žádné peníze neprodal. Na holuby byl vždy tvrdý, nikdy je nešetřil. Držel poměrně malý stav holubů, takže nebylo místo pro „zbytečné“. Vždy se držel toho, že k pořádnému úspěchu ho dovede spousta neúspěchů a tvrdé práce. Až pak dojdou ta pravá a vysněná vítězství. Krásná a pravdivá myšlenka na závěr, kterou by si několikrát měli přečíst všichni. K úspěchu nevedou zkratky a vymyšlení, ale poctivá a systematická práce v souladu s aktuálními trendy našeho sportu.

Nejcennější trofeje

Tak jej známe z CV (tato je Hluk 2015)

Vyprávění s panem Vojtěškem bylo opravdu příjemné a musím zopakovat, že jsem s úžasem sledoval vitalitu a paměť tohoto velmi úspěšného chovatele, který je od r. 2009 taktéž čestným členem ČMS CHPH.

Za chovatele OS CHPH Uh. Hradiště a snad i za všechny ostatní přeji p. Vojtěškovi pevné zdraví, spokojenost a radost do dalších let, všechno nejlepší!

Martin Jurásek

10 přikázání 90ti leté „legendy“

Jak všichni víme, kouření a alkohol nejsou zrovna dobré pro naše zdraví. Holanďan **Staf Dusarduyn** byl těžký kuřák, alkohol byl jeho oblíbený nápoj a když jsem se ho zeptal, jestli má více koníčků než cigarety a chlást, řekl mi že ještě holuby a dívky! Na tuto otázku jsem se ho zeptal, když mu bylo již 90 let a právě se vrátil z lovu. Nikdo ho nikdy neviděl nekouřit a nikdo ho nikdy neviděl nosit brýle. Jméno Dusarduyn nezní tak, jako Aarden, Delbar, Van der Wegen, Catrijsse, Vanbruane,... A to je dobře! Do téhle kategorie nepatří! On byl nejlepší, zdaleka nejlepší dálkový závodník všech dob v Belgii a Holandsku! Vyhral rekordní počet prvních cen na národních závodech, asi 14 a vyhrál i rekordní počet aut! Vzpomínám si velice dobře na rozhovor, který jsem s ním vedl. Psal jsem o něm totiž reportáž pro jednoho Japonce, který chtěl koupit 10 holubů. Nebylo to pro mne lehké... V první řadě odmítl vypsat těm holubům rodokmeny a Japonci na nich trvali. Nikdy nezapomenu Dusarduynova slova: „Co chce ten Japonce? Dobré holuby, nebo dobré rodokmeny? Nechci psát rodokmen, protože na ten si mohu napsat co chci...“

Další můj problém byla cena, kterou chtěl za holoubě. Chtěl 50 dolarů za holoubě, a to se Japonci zdálo moc málo. Uvažovali tak, že málo peněz = žádná kvalita! Řekl jsem panu Dusarduynovi, že si má za holoubě říct více peněz, že to není žádný problém. Vždyť prodává mladé po svých nejlepších holubech! On ale odmítl cenu zvýšit.

Já byl chudák. On bydlel hodně daleko, návštěva zabrala celý den, projel jsem půl nádrže a 10 holubat po 50 dolarech pro mne znamenalo provizi 50 USD. Takže mne celý ten obchod stál vlastní peníze. Přesto jsem toho nikdy nelitoval. Během té návštěvy jsem se hodně naučil a to, že jsem osobně poznal Dusarduyna, považuji za jakési privilegium. Řeknu vám i proč. Proto se vrťme do historie: do 50. let.

„SLAVNÝ“

Tehdy jsem byl ještě dítě a svět byl úplně jiný než teď. V té době malé městečko Tilburg čítalo ne více než 1800 chovatelů, všichni moji sousedé a všichni moji strýcové závodili s holuby a v celé Belgii závodilo přibližně 200 000 chovatelů.

V Holandsku a Belgii byly tehdy tři populární sporty: fotbal, cyklistika a... holubaření! Co se týče holubářského sportu, v té době všichni mluvili o několika jménech: Janssen, Klak, Louis van Loon, Huyskens van Riel, Delbar a... Dusarduyn. Všichni se později stali světově proslulými, kromě Dusarduyna. To ovšem nic neznamená.

Slávu si můžete koupit. Ale Dusarduyn byl prostý farmář, nikdy nepřemýšlel o reklamě nebo o placení lidem, aby o něm napsali. Navíc vždy odmítal účtovat si vysoké ceny za své holuby, což také není dobré pro budování „jména“.

Zejména cizinci nemají o kvalitě holubů, kteří jsou levní, příliš vysoké mínění. Ale v Evropě byl Dusarduyn hvězdou již před válkou. V letech po ní byl ještě lepší a stále je skutečným velkým hráčem. Zatímco některá další jména, která jsem zmínil, jsou již minulostí. O lítání se v Belgii říká, že dostat se na vrchol je mnohem snazší než tam zůstat. Dusarduyn byl na vrcholu více než půl století! Od lidí jako on se můžeme učit. Proto tento článek. Není to jen pocta veteránovi, který se cítí mladý, ale také lekce, ze které se můžeme všichni poučit.

Nejprve ale trochu té historie.

VÁLKA

Již před 2. světovou válkou byl Dusarduyn v Nizozemsku pojmem. Na dlouhých tratích se ho báli jako žádného jiného chovatele. Pak vypukla válka a Němci zabavili i Dusarduynovy holuby. Pět let nebylo možné závodit. První věc, kterou Dusarduyn po válce udělal bylo, že znovu osadil holubníky. Šel k Delbarovi a také k chlápkuvi jménem Charel Dhaens. Udělal správnou věc.

Na počátku padesátých let byly jeho výsledky ještě lepší, než kdy byly. Vyhrál jak v roce 1950, tak i v roce 1951 1. národní Dax a od té doby si nikdo nemohl být jistý, že bude vítězem až do chvíle, než se otevřely Dusarduynovy hodiny. V roce 1979 vyhrál národně Barcelonu (!), byl několikrát mistrem ZNB (Jižní Holandsko) na dlouhých tratích a v roce 1994 vyhrál první národní z Limoges. Nabízí se otázka, kdo jiný na celém světě se může pochlubit tak úspěšnou kariérou trvajícím přes 70 let?

V průběhu let se změnila metody, konkurence je jiná, ale Staf Dusarduyn je stále mužem, kterého je těžké porazit. Být tak úspěšný po tak dlouhou dobu mě vede k jedinému závěru: Tento muž ví, o čem holubaření je. Staf během let nasbíral tolik moudrosti a zkušeností, že průměrným chovatelům doporučuji poslouchat s otevřenými ústy. Proto pár dobrých rad od samotného Dusarduyna. Jedinečného.

RADY

1. Dělejte to jednoduše. Věřte v dobré holuby a na zbytek zapomeňte. V holubářství nejsou žádná tajemství ani metody, jak přimět holuby létat rychleji.
2. Nepokoušejte se běhat dříve, než se naučíte chodit. Chybou mnoha chovatelů, zejména začátečnicků je, že chtějí příliš mnoho a příliš brzy.
3. Zapomeňte na všechna jména a kmeny. Jména se budují různě. Buď přímo chovateli nebo jejich přáteli v tisku. Kmeny neexistují. Existují dva druhy holubů: dobří a špatní. V té první kategorii je jich příliš málo, v té druhé příliš mnoho.

Začal s Delbary, to je pravda. Delbar měl jméno a měl kmen. Ale to není nic proti tomu, co Dusarduyn říká. S jinými holuby by byl také úspěšný.
4. Buďte tvrdí. Nechovejte holuby jen proto, protože dědeček byl dobrý nebo protože vás stáli peníze. Neváhejte a občas si dejte drahou polévku. Chovat příliš mnoho holubů je smrtící. Je to chyba, kterou mnoho lidí udělá poté, co dosáhnou nějakých úspěchů a začnou prodávat. Existuje mnoho příkladů, že zvýšení stavu holubů bylo začátkem konce velké kariéry. Samotný 90letý stařec Dusarduyn jen zřídka nasadil více než šest holubů. To stačí, pokud jsou ti holubi dost dobří!
5. Pravidelnost je velmi důležitá. Zejména vdovci nemají rádi překvapení. Chodte k nim vždy ve stejnou dobu. Každý den. Mnoho metod je dobrých. Jedna metoda je opravdu špatná: měnit vše znovu a znovu.
6. Když závodíte na dlouhých tratích, dejte holubům alespoň dva roky čas, aby dospěli. Většina holubů se skutečnou krví na dlouhé tratě je na tom nejlépe ve vyšším věku. Dlouhotraťaři jsou jiní. Většina z nich nevyhraje slušnou cenu na krátkých tratích a nelétají ani jako holoubata. Na druhou stranu, většina dobrých holubů na KT není způsobilá zvládnout delší vzdálenosti.
7. Nikdy nenasazujte na dvoudenní závody dobré „jednodenní holuby“. Holubi, kteří závodí na „dvoudenních závodech“, už nikdy nebudou dobří „jednodenní letci“. Stanou se příliš chytrými. Vědí, že poletí ještě další den a letí si v klidu.
8. Pokud se snažíte být dobrým závodníkem bez podání jakýchkoli léků, nebo veterináře, zapomeňte na to. To je nemožné. Na druhou stranu, pokud si myslíte, že z vás veterinář udělá šampiona, také neuspějete.
9. Párujte nejlepší s nejlepšími a nic dalšího neřešte. (Mate the best with the best and forget the rest. 😊)
10. Pro kondici a zdraví holubů je holubník velmi důležitý.

Holubník není dobrý, protože je krásný. Pokud jste někdy měli dobré výsledky, buďte si do konce života jistí, že za to nemůže holubník, pokud už výsledky nejsou tak dobré. Jste to vy nebo holubi. Neměňte nic v holubníku, který se osvědčil.

V minulosti se často stávalo, že úspěšní chovatelé nahradili svůj jednoduchý holubník luxusním a... od té doby se stali slabými závodníky. Znáмым příkladem je Huyskens van Riel.

Dusarduyn už více než 50 let nezatloukl ve svém holubníku jediný hřebík. Jeho holubníky jsou stále stejné, tak jako před půl stoletím. Kyslík je životně důležitý. Žádný lék proti dýchacím potížím se nemůže srovnávat s kyslíkem!

ČERNÉ OBDOBÍ

V životě měl jen jedno černé období. To byly dny po 6. červnu 1990, kdy mu byli ukradeni všichni chovní holubi. Pětkrát denně nebo i vícekrát chodil do svého holubníku a stále nemohl uvěřit, že si něco takového mohou lidé navzájem udělat.

Naštěstí byli zloději chyceni, holubi navraceni, ale Dusarduyn trpěl. Jen jeho nejlepší přátelé vědí, jak moc.

ZÁVĚREM

Jedna z otázek, kterou klade každý reportér, který ho navštíví je, jaké je tajemství jeho neuvěřitelné vitality i v tak vysokém věku. Podle Dusarduyna je to jednoduché:

- A. Nikdy jen tak neseďte na místě a snažte se být co nejvíce pod širým nebem.
- B. Kuřte alespoň 30 cigaret denně. (Nikdo nikdy neviděl Dusarduyna bez vlastní ubalené cigarety v ústech) a..
- C. Nezapomeňte si každý den dát nějaký silný likér.

To je zatím příběh o muži, který je slavný ve své zemi a neznámý v zahraničí. Příběh o muži, který soutěžil a porážel největší jména naší historie a který se nebojí ani dnešní nové generace. Příběh o muži, který nerad píše rodokmeny. Pro něj nic neznamenají. Sám je špatný v poznámkách a tak si nikdy nepsal z čeho jsou jeho holubi odchováni.

Jemu je to prostě jedno. Superholubi mohou odchovat bezcenná holoubata, průměrní závodníci mohou odchovat superholuby. Původ musí být dobrý, ale „původ“ nemá nic společného se slavnými jmény nebo kmeny. Důležité jsou výsledky. Mnoho lidí si cení holuby více, když jeden z předků byl dobrý závodník nebo pocházejí ze slavného holubníku.

Pro Dusarduyna to neznamená vůbec nic. 70 let úspěšného holubaření mu dává právo mluvit a nám důvod naslouchat. Dokud může Dusarduyn závodit s holuby a lovit zajíce a bažanty (nepotřebuje brýle!), je šťastný. Tedy za předpokladu, že může kouřit své ubalené cigarety a pít své denní skleničky alkoholu.

Ad Schaerlaeckens

Překlad Milan Heglas ml.

Holubáři před 100 lety

Holubáři před 100 lety - Jak byl přijat náš časopis

Pocit po celý život mi dosud neznámý prožil jsem při doručení první pošty po rozeslání prvního čísla věstníku „Poštovní holub“. Pošta byla zvlášť vydatná. Přiznám se bez mučení, že očekával jsem ledacos. Prohlížeje chvíli veškerou tu korespondenci, abych vším zamíchal jako kartami a potom šťastně jsem vytáhl dopis patrně psaný dívčí rukou – ještě jsem s tím dopisem něco spáchal, ale smáli byste se mi a proto o tom pomlčím. Dopis jsem opatrně otevřel a skutečně jsem seznal, že byl psán příslušnicí něžného pohlaví. Podepsán správně manželkou pěstitele holubů z osady na Českomoravské vysočině, kam „Poštovní holub“ na ukázkou byl zaslán. Zde obsah doslova:

Zlý člověče!

Není na tom dost, že já ubohá ustaraná žena se svýma třema haranty od rána do noci se lopotím, kde můj muž nemůže se večera dočkat, aby těch pár krejcarů co přes den vydělá – večer v začouzené hospodě při pivě a kartách utratil – ještě jste mu nasadil červa na mozek s Vaším časopisem a usmyslil si, že bude pěstovati poštovní holuby. A co on si usmyslí od toho nepustí. Já ubohá! Tři roky nám zatékalo až i do světnice rozbitou střechou na mnoha místech, co jsem se ho naprosila, sprav to, vše marno bylo. Ale teď, když chce pěstovat poštovní holuby střechu spravil a ten den do hospody, ač proň vzkázali nešel, urasoval se s tou správou střechy a proto nešel. V noci dvakrát ze spaní zavzdýchal „ubohý Arnulf“. Ještě mě sem naposledy do té naší díry nastěhuje nějakého Arnulfa.

Proklínám Vás i ty Vaše miláčky

Kateřina Červená

Mimo dopis přiložen lístek s následujícím obsahem:

Ctěný pane

Maminka roztrhala a spálila tatínkovi noviny, když odjel na práci. Prosím Vás pošlete honem jiné a píšete na strýčka pana Antonína Chládku, mistra kolářského zde, já jsem ho o to prosila. Tatínek by se moc zlobil.

Slečna učitelka nám slíbila, že letos s námi pojede do Prahy, já se tolik těším a přivezu Vám za ty noviny jednu korunu. Odpusťte prosím mamince, ona má mnoho starostí, ale je moc hodná.

S úctou Mařenka Červená, žákyně IV. Tř. obecné školy v

Má odpověď:

Dobrá česká ženo,

Váš muž je na nejlepší cestě k záchraně! Usmyslili-li si pěstovat poštovní holuby, v brzku s radostí poznáte, že tito přinesou Vám štěstí a zelenou spokojenost.

Hleďte, střechu již spravil – a ujišťuji Vás, že bude-li pěstovati poštovní holuby, hospodu a karty najisto opustí. Přemýšlejte též o tom, nenesete-li na Vašem osudu tak trochu viny, říká se: „Že muž je takový, jakého si žena udělá“! Z Arnulfa strachu nemějte, je nebožtíkem. Očekávám od Vás v brzku jiných zpráv. A ty, malá hodná dívenko, jen přijed' do Prahy, dám Ti pár holoubátek pro maminku. Korunky si ukládej, začínají a budou mít velkou cenu.

Ostatní dopisy byly jen povzbuzením k další práci, což s díky kvituji.

Karel Köcher

Po stopách ztracených holubů

Chtěl bych Vás seznámit s 55ti letým panem Pavlem Vaškem, který žije v Pstruží, malé vesnici poblíž Čeladné v okrese Frýdek – Místek. Proč o něm píšu. My chovatelé poštovních ročně ztratíme hodně holubů, jednak když se nám nevrátí ze závodů, na které byli nasazeni, nebo při volném létání kolem holubníku. Rok co, rok tyto ztráty narůstají a my přemýšlíme co se jim mohlo přihodit, přece byli ve skvělé formě a navíc tento let už měli několikrát za sebou.

Pan Vašek mi před časem zavolal a žádal mně o pomoc s nalezením polského chovatele, jehož holub byl nalezen uhynulý v lese. To se mi podařilo a sdělil jsem mu, že chovatel byl o této ztrátě informován. Při rozhovoru jsem zjistil velice zajímavé věci o jeho koníčku, který je hledání „pokladů“ pomocí detektoru kovů. Zároveň mi poslal fotodokumentaci nalezených kroužků, která je členěná podle zemí, oblastí a dále podle spolků a stáří holuba. Na platě z naší OS jsme mohli najít kroužky holubů všech našich spolků. U holubů byl zapsán i majitel holuba /pokud se na hlášení ozval/. To platí i o zahraničí. Nejméně jmen bylo u polských kroužků, ale na to jsme při hlášení u polských holubů zvyklí.

Jak se k tomu koníčku dostal, nechám vyprávět pana Pavla.

S detektorem kovů hledám od roku 2011 a občas jsem nějaký kroužek našel, ale zprvu jsem jim nevěnoval žádnou pozornost. Bral jsem je jako nezajímavé nálezy. Vše se změnilo v roce 2017, kdy jsem jich našel, asi po 2 hodinovém hledání v jednom lese za Příborem, 18 ks na malé ploše. Tehdy jsem se o kroužky začal více zajímat, neboť jsem si uvědomil, že každý takový kroužek v sobě skrývá příběh, příběh holuba, který se již nikdy nevrátí do domácího holubníku, příběh holuba, kterého jeho majitel marně vyhlížel, a někdy třeba ještě vyhlíží v naději, že se nakonec vrátí. Tehdy jsem se na hledání kroužků více zaměřil. Začal jsem vyhledávat kontakty na jednotlivé holubářské organizace. Pokud nebyl kroužek příliš starý, podal jsem zástupcům organizací zprávu o tom, kde holub dolétal. A dělám to dodnes. Pokud se mi někdo z holubářů ozve, tak mně to vždy potěší, ale i když ke zpětnému kontaktu nedojde, mám vždy dobrý pocit, že jsem udělal vše, co bylo v mých silách.

Ve sbírce mám již kroužky ze všech zemí, se kterými Česká republika sousedí, a nejen to, mám i kroužky z Holandska, Rumunska a USA. Mám tam také i několik kroužků z označením DERBY a Maraton.

Ještě info kde jsem kroužky našel ve větším počtu. Nejvíc /300 ks / jich bylo v lesíku vedle dolu Lazy /okres Karviná/ a to věřím, že to nejsou zdaleka všechny. Dalším nalezištěm „bohatým“ na kroužky je les u obce Hájov, tam jich bylo 180. Les na kopci Žuchov jich vydal 45 pod jedním stromem a cca 20 ve zbytku lesa, který jsem neprošel celý. V těch dalších lokalitách, které jsou přehledně uvedeny v tabulce vč. souřadnic místa nálezu, to je různé. Např. nad Boroveckým rybníkem jich bylo pod jedním stromem kolem 30, nebo v jeho blízkém okolí je na stromech hnízdo dravce, někdy je těch hnízd i několik.

Z výše uvedeného vidíte, že ztráty způsobené dravci jsou enormní. Nemůžeme očekávat, že se něco rapidně změní. Boj s dravci je boj s větrnými mlýny. V roce 1997 na Olympiádě v Blackpoolu jsem viděl petici, kterou podepsalo přes 71,0 tisíc chovatelů a příznivců a účastníků Olympiády o omezení počtu dravců. Samozřejmě byla petice neúspěšná. S hrabství ve kterém bylo cca 5000 chovatelů už nezávodí nikdo. Věřím, že nedopadneme podobně. V SM kraji je plno bromfieldů s uzavřenými doly, hutěmi. Laguny po uhelných prádlech, osiřelé budovy a vzniklé lesíky, kde hnízdí dravci v relativním klidu, plné vodních ptáků a ryb. Jsou rájem pro rybáře, ale také pro dravce. Horší je to pro nás, chovatele holubů.

Dne: 27.4.2022
Ing. Roman Randják

Zákon č. 2/1923 o poštovních holubech

V návaznosti na stoleté výročí založení svazu chovatelů poštovních holubů, přinášíme vzpomínku na zákon upravující chov poštovních holubů, na jehož přípravě se od počátku podíleli představitelé našeho svazu. Zákon dále upravoval prováděcí předpis č. 44/1924. Obě zákonné normy byly **v platnosti až do 1.5.1961**, kdy byly zrušeny zákonem č. 40/1961 o obraně Československé socialistické republiky.

2

Zákon

ze dne 20. prosince 1923

o poštovních holubech.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Osoby oprávněné k chovu (cvičení) poštovních holubů.

(1) Chovati poštovní holuby jest dovoleno - vyjma vojenskou správu - jen těm československým státním příslušníkům, kteří jsou členy některého spolku chovatelů poštovních holubů, sdruženého v Ústředním svazu spolků chovatelů poštovních holubů.

(2) Cvičiti poštovní holuby jest dovoleno - vyjma vojenskou správu - jen osobám uvedeným v odst. (1), které obdržely od ministerstva národní obrany písemné osvědčení, opravňující je k vypouštění poštovních holubů. Osvědčení toto musí si opatřiti i osoby, které jsou podle § 2 (1) d) povinny poštovní holuby cvičiti.

§ 2.

Povinnosti chovatelů poštovních holubů.

(1) Nehledíc k povinnostem uvedeným na jiných místech tohoto zákona, jest každá osoba, oprávněná k chovu poštovních holubů, povinna:

a) vésti přesné záznamy o početném stavu (jeho přírůstcích a úbytcích) a chovu poštovních holubů, jakož i o jejich cvičení (vykonaných letech, cestách);

b) podávati spolku chovatelů poštovních holubů, jehož jest členem, pravidelné zprávy o početném stavu (jeho úbytcích a přírůstcích) a chovu poštovních holubů, jakož i o jejich cvičení (letech, cestách);

c) podávati orgánům politické a vojenské správy kdykoliv na požádání potřebné zprávy o početném stavu, chovu a cvičení (letech, cestách) poštovních holubů;

d) cvičiti nejméně 50 % poštovních holubů, předpokládajíc, že celkový početní stav poštovních holubů, v její držbě jsoucích, převyšuje číslici stanovenou vládním nařízením.

(2) Za mobilisace a ve válce jest každý držitel poštovních holubů povinen odevzdati je na vyzvání vojenské správy do vlastnictví jejího buď v místě chovu, nebo v místě, které vojenská správa určí, za náhradu, jejíž výši stanoví vládní nařízení. Náklady dopravy holubů na určené místo budou odesílateli hra zeny.

§ 3.

Povinnosti spolků chovatelů poštovních holubů.

(1) Každý spolek chovatelů poštovních holubů musí být členem Ústředního svazu spolků chovatelů poštovních holubů. Ke zřízení takového spolku a ke každé změně jeho stanov jest třeba předchozího souhlasu ústředního svazu spolků chovatelů poštovních holubů.

(2) Spolky chovatelů poštovních holubů jsou povinny podávat podle hlášení svých členů pravidelné seznamy svých členů s potřebnými daty o početném stavu, chovu a cvičení poštovních holubů; zprávy tyto jest podávat politickému úřadu (státnímu policejnímu úřadu, administrativní vrchnosti) I. stolice, v jehož obvodu má spolek svoje sídlo, a v opise ústřednímu svazu spolků chovatelů poštovních holubů.

(3) Ústřední svaz spolků chovatelů poštovních holubů jest povinen podle výkazu jednotlivých spolků pořídit úhrnnou zprávu a předložit ji ministerstvu vnitra.

(4) Ke zřízení Ústředního svazu spolků chovatelů poštovních holubů, pokud se týče ku přeměně zřízeného již Československého svazu spolků pěstitelů poštovních holubů v uvedený ústřední svaz, jakož i ke každé další změně stanov tohoto svazu jest třeba povolení ministerstva vnitra. Toto povolení může obsahovat také předpisy, jichž dlužno šetřit při cvičení poštovních holubů. Ústřednímu svazu může být zřízen dozorčí komisař.

(5) Povinnosti, jež tento zákon ukládá členům spolků chovatelů poštovních holubů v §§ 2, 4 a 5, jakož i spolkům chovatelů poštovních holubů v § 3, buďte pojaty do spolkových stanov. Nevyhovují-li stanovy nově zřizovaných spolků tomuto ustanovení, nelze zřízení jich vzít na vědomí. Rovněž změnu stanov uvedených spolků nelze vzít na vědomí, nevyhovuje-li ustanovením tohoto zákona. Spolky chovatelů poštovních holubů již zřízené jsou povinny do šesti měsíců od vyhlášení tohoto zákona změnit svoje spolkové stanovy tak, aby vyhovovaly ustanovením tohoto zákona, a ohlásit tuto změnu příslušnému úřadu; nevyhoví-li této povinnosti, budou rozpuštěny.

§ 4.

Značkování poštovních holubů.

(1) Každý poštovní holub musí být neprodleně, jakmile se vylíhl, po případě jakýmkoli způsobem se dostal na území Československé republiky, opatřen kroužkem na noze. Kroužky tyto může vyrábět jen ten, kdo k tomu dostane povolení od ministerstva národní obrany. Bližší předpisy o tom, jakož i o úpravě a používání kroužků vydány budou vládním nařízením.

(2) Kdo chytí holuba s kroužkem na noze unaveného aneb poraněného aneb takového holuba zabitého nalezne, jest povinen učiniti o tom oznámení nejbližší četnické stanici nebo nejbližšímu obecnímu úřadu nebo nejbližšímu státnímu bezpečnostnímu úřadu a holuba tam - po případě i se zprávou (listem, dopisem), již nese - odevzdati; totéž platí o holubech bez kroužku zprávu nesoucích.

§ 5.

Prodej poštovních holubů.

Při prodeji poštovních holubů musí prodávající odevzdati kupci zvláštní potvrzení, obsahující data podle ustanovení vládního nařízení; dřívější i nový vlastník jsou povinni oznámiti prodej (koupi) poštovních holubů spolkům chovatelů poštovních holubů, jejichž jsou členy.

§ 6.

Ochrana poštovních holubů.

Chytati, poškozovati, stříletí a usmrcovati poštovní holuby jest zakázáno.

§ 7.

Kontrola chovatelů poštovních holubů.

(1) Vojenská správa jest oprávněna přesvědčiti se kdykoliv svým zástupcem, řídí-li se chovatelé poštovních holubů přesně předpisy tohoto zákona a prováděcích nařízeních k němu vydaných.

(2) Orgány bezpečnostní jsou oprávněny vykonati prohlídku místností určených k chovu holubů, jakož i holubníků, je-li podezření, že jsou v nich neoprávněně chováni poštovní holubi. O provedení

domovní prohlídky platí ustanovení ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního.

§ 8.

Zákaz dovozu a přemísťování holubů.

Vládním nařízením může býti zakázán dovoz (doprava) holubů z ciziny vůbec; rovněž tak lze zakázat jakékoliv přemísťování (dopravu) holubů ve vnitrozemí nebo také naříditi po této stránce potřebná obmezující opatření.

§ 9.

Spolupůsobení obcí.

Obce jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto zákona.

§ 10.

Ohrožování bezpečnosti republiky užíváním poštovních holubů.

- (1) Kdo užívá poštovních holubů, ač ví nebo může věděti, že jich užitím nebo způsobem jich užití ohrožuje bezpečnost republiky, trestá se, pokud čin není přísněji trestný, za přečin soudem vězením od osmi dnů do šesti měsíců. Vedle trestu vězení může býti uložen peněžitý trest od 200 Kč do 50.000 Kč.
- (2) Pokus přečinu jest trestný.

§ 11.

Ostatní trestné činy.

- (1) Kdo nejsa k tomu oprávněn, cvičí anebo vědomě chová poštovní holuby, trestá se za přestupek pokutou do 3.000 Kč. Vedle pokuty může býti uloženo vězení do jednoho měsíce.
- (2) Stejně se trestá, pokud čin není přísněji trestný, přestoupení zákazu neb opatření uvedených v § 8.
- (3) Kdo jsa oprávněn chovati (cvičiti) poštovní holuby, nedbá povinností uložených §§ 2, 4 (1) a 5, trestá se za přestupek pokutou do 1000 Kč.
- (4) Stejně se trestá, pokud čin není přísněji trestný: kdo neoprávněně vyrábí kroužky na nohu pro poštovní holuby, jich neoprávněně užívá, kroužky již připevněné neb označení na nich odstraní, poruší nebo padělá, kdo přestoupí příkaz § 4, odst. (2), nebo zákaz § 6.
- (5) Spolkové orgány spolků chovatelů poštovních holubů (Ústředního svazu těchto spolků), jež zastupují spolek podle spolkových stanov, trestají se za přestupek pokutou do 1000 Kč, nešetří-li spolek (svaz) ustanovení § 3. Při trvalém zanedbávání nebo nedodržování spolku nebo svazu uložených povinností může býti mimo to spolek nebo ústřední svaz pro porušení veřejného řádu po rozumu § 113 ústavní listiny úředně rozpuštěn.

§ 12.

Propadnutí.

- (1) Při odsouzení pro trestné činy, uvedené v § 10 a 11, odst. (1), (2) a (4), buďtež prohlášení poštovní holubi, jakož i kroužky na nohu pro poštovní holuby za propadlé ve prospěch státu, bez rozdílu, náležejí-li pachateli čili nic.
- (2) Nelze-li v případech odst. (1) zavést trestní řízení proti nikomu, nebo jsou-li poštovní holubi chováni (cvičeni) proti předpisům nebo byli-li poštovní holubi přistiženi bez kroužku na noze nebo s kroužkem nevyhovujícím předpisům prováděcího nařízení, propadají rovněž ve prospěch státu. Nález o tom přísluší vydati politickému úřadu (státnímu policejnímu úřadu, administrativní vrchnosti) l. stolice místa pobytu vlastníkov, a není-li vlastník znám nebo nebydlí-li na území republiky, toho místa, kde takový poštovní holub byl přistižen.

§ 13.

Tresty peněžité a pokuty.

- (1) Peněžité tresty a pokuty uložené podle tohoto zákona připadají státu.
- (2) Doba náhradního trestu za nedobytný trest peněžitý (§ 10) buď stanovena podle zavinění. Náhradní trest buď vyměřen stejným druhem trestu jako trest hlavní a nepřevyšuj spolu s hlavním trestem meze jeho zákonné sazby.
- (3) Za nedobytné pokuty (§ 11) buď uložen trest vězení, a to za každých 50 Kč nebo zlomek tohoto obnosu jeden den vězení. Byl-li vedle pokuty uložen trest vězení jako trest vedlejší, nesmí náhradní trest spolu s uloženým vedlejším trestem převyšovati meze jeho zákonné sazby.

§ 14.

Příslušnost k trestnímu stíhání přestupků.

Trestati přestupky tohoto zákona přísluší, pokud vinník nepodléhá vojenské trestní soudní pravomoci, politickým úřadům (státním policejním úřadům, administrativním policejním vrchnostem).

§ 15.

Provedení zákona.

Zákon tento provedou ministři národní obrany, vnitra a spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Udržal v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Dolanský v. r.

znění účinné od 7. 1. 1924 do 1. 5. 1961

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 10.4.2022 oslavil významné životní jubileum 75.let náš dlouholetý chovatel a předseda ZO Dolní Heřmanice,

pan **František Zezula.**

Tímto mu všichni ze základní organizace do dalších let přejeme, všechno nejlepší, hodně štěstí, zdraví a spoustu chovatelských úspěchů .

Dne 30.5.2022 oslaví své 80. narozeniny úspěšný chovatel poštovních holubů,
dvacetinásobný mistr OS Zlín, pan

J o s e f O h a r e k

z Tlumačova.

Všechno nejlepší a hlavně zdraví přejí přátelé z MS Tlumačov.

Honorování zveřejněných článků

Částka 150,- Kč za zveřejněnou stranu textu bude autorovi předána formou poukázky na odběr holubářských potřeb u vybraného prodejce. Při zaslání objednaného zboží poštou, je poštovné také hrazeno z prostředků Svazu.

Příspěvky zasílejte na adresu: Ing. J. Novotný, El. Krásnohorské 39, 618 00 Brno
e-mail: holub.novotny@seznam.cz

Českomoravský svaz chovatelů poštovních holubů, Vančurova 54, 615 00 Brno, IČ 26660041

časopis je vydáván čtvrtletně, Ev.č.: MK ČR E 15196

Redakční rada: Milan Heglas, Martin Jurásek, Ing. Jaroslav Novotný
datum vydání 20.5.2022

Tisk: GILL s.r.o., Hapalova 42a, 621 00 Brno

Počet výtisků: 1.500

Zveřejněno také na oficiální www stránce ČMS CHPH www.postovniholub.cz
